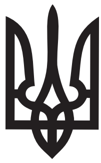
СЕРЕДА, 28 ЛЮТОГО 2007 РОКУ ■ № 37 (4037)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Тиждень експедиція добиратиметься до полярної станції

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора з морозного Києва у напрямку далекої Антарктиди, де розпочалося літо, відбула чергова, вже 12-та, Українська антарктична експедиція. А напередодні, в понеділок, у конференц-залі Міністерства освіти і науки України відбулися урочисті збори з нагоди відкриття в Україні оголошеного ЮНЕСКО III Міжнародного полярного року і церемонія проводів учасників експедиції. Традиційно полярники поклали букети квітів до пам'ятника Михайлу Грушевському і цього разу вперше — біля меморіальної дошки Павлу Чубинському, автору гімну України.

(Закінчення на 16-й стор.).

На знімку: учасники експедиції прямують до пам'ятника М. Грушевському. На передньому плані — міністр освіти і науки України Станіслав Ніколаєнко (ліворуч) та керівник загону зимівників, майбутній начальник станції Віктор Тарасов.

■ НОВИНИ

Народжується й одружується більше, розлучається — менше

Уперше за останні роки в Кам'янці-Подільському на Хмельниччині зафіксували зростання показника народжуваності. Торік на світ з'явилося 962 малюки, що на 149 більше, ніж у попередньому, 2005-му. Поки що Кам'янець — лише одне з трьох міст Хмельниччини, де народжуваність перевищує смертність. Окрім того, люди стали більше одружуватися і менше розлучатися. Статистика надзвичайно радує і громадян, і особливо міську владу, адже розмір багатьох статей фінансування з держбюджету залежить від того, є в місті 100 тисяч населення чи немає, **повідомляє наш кореспондент із Кам'янця-Подільського Віра ШПИЛЬОВА.**

Тарифи на опалення в Харкові можуть бути переглянуті

У зв'язку з рекордно високою температурою в січні 2007 року енерговитрати на опалення були значно нижчі, ніж звичайно. Голова облдержадміністрації Арсен Аваков вважає, що в такій ситуації тарифи за опалення для населення потрібно перерахувати і знизити щонайменше на 30 відсотків. Водночас, за даними від постачальників тепла, незважаючи на дуже теплий січень, вдалося заощадити лише три відсотки палива.

Як повідомляє прес-служба Харківської обласної державної адміністрації, Аваков зазначив: «Це свідчить про те, що або подають недостовірні дані, або наші котли «не вміють» регулювати температуру теплоносія залежно від температури навколишнього середовища». Голова облдержадміністрації певен: якщо не робити перерахунок для населення, то в підприємств-постачальників тепла не буде стимулу заощаджувати паливо.

Вимушені канікули продовжили

Карантин у всіх загальноосвітніх школах Кіровограда продовжено до третього березня. Замість очікуваного зниження рівня захворюваності на вірусні інфекції та грип поки що спостерігається протилежна картина. Схоже, епідемія лише набирає сили. Так, станом на 26 лютого в обласному центрі епідемологічний поріг перевищено на 39 відсотків, у Знам'янці — на 50%, у Світловодську — на 10%. Нині на Кіровоградщині зафіксовано понад 10 тисяч хворих з діагнозом ГВРІ та близько 2,5 тисячі хворих на грип, із них майже половина — діти. Окрім Кіровограда на карантин закрито школи в Знам'янці та Світловодську. Загалом критична ситуація в чотирнадцяти районах області, **передає наш кіровоградський кореспондент Олег БОНДАР.** До наступного тижня триватиме карантин і в столичних школах. Як повідомляє санепідемстанція, частота захворювання на грип та ГРВІ в Києві досі тримається на піку.

Побутові НП забирають людські життя

У Кривому Розі тривають роботи з ліквідації наслідків вибуху побутового газу в п'ятиповерхівці по вулиці Тухачевського. Під завалами рятувальники знайшли тіла 3 загиблих, у тому числі хлопчика 1997 року народження. Без даху над головою в цілому залишилися жителі 10 квартир. Тим часом випуски новин рясніють повідомленнями про аналогічні НП.

(Закінчення на 4-й стор.).

Відсидівши під землею більш як 20 діб, шахтарі «Краснопільської» піднялися на поверхню

Гірники шахти «Краснопільська» припинили акцію протесту. Приводом послужили запевняння обласної влади про те, що знайдено інвесторів, які готові профінансувати частину заборгованості із зарплати. Потім буде проведено аудиторську експертизу ТОВ «ЧП Карат» — власника шахти — і реалізацію майна підприємства. Тоді й обіцяють повністю погасити борги перед гірниками. На це піде 2—3 місяці. Облдержадміністрація також звернулася до прокурора області з клопотанням посилити контроль за розглядом кримінальних справ щодо посадових осіб шахти. Після того, як її повернуть у державласність, питання управління майновим комплексом шахти «Краснопільська» перебуватиме у відомстві Мінвуглепрому, **повідомляє наш луганський кореспондент Алла АНТІПОВА.**

КОРОТКО

- ■ У зв'язку зі створенням Західної регіональної митниці від сьогодні припиняють здійснювати митні процедури Мостиська, Рава-Руська та Яворівська митниці *(Укрінформ)*
- ■ Влада міста Дубно на Рівненщині вирішила встановити пам'ятник гоголівському героєві Тарасу Бульбі *(Укрінформ)*
- ■ У Нью-Йорку триває робота 38-ї сесії Статистичної комісії ООН, до якої входить і Україна *(Укрінформ)*
- ■ Федерація металургів України просить Віктора Януковича накласти заборону на підвищення тарифів Укрзалізницею *(Укрінформ)*

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

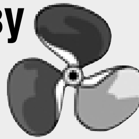
Інтеграційні процеси розвиваються, і їх підтримує парламент

Учора у Верховній Раді відбулося дев'яте засідання Комітету з парламентського співробітництва України та ЄС. А 5 березня офіційно стартують переговори про укладення нової базової угоди між Україною та ЄС.

Відкриваючи засідання Комітету з парламентського співробітництва (КПС) України та ЄС, Голова Верховної Ради Олександр Мороз наголосив: увага з боку європейської спільноти до ситуації у країні зобов'язує до багатьох речей. Про це свідчить те, що у двосторонньому співробітництві з ЄС та у сферах зовнішньої політики і безпеки Україна завжди відстоює активну позицію, яка цілком відповідає умовам, правилам і принципам ЄС. І це, зауважив Голова Верховної Ради, є демонстрацією ставлення української сторони до спільних домовленостей.

(Закінчення на 2-й стор.).

Щоб знайти спільну мову з молоддю, достатньо читати «Пропелер»

Сьогодні «Голос України» пропонує до уваги читачів нову молодіжну сторінку — «Пропелер». Наші герої — це ті, кому від 18 до 35 (люди «з моторчиком»), наша аудиторія — всі, хто почувається юним або прагне краще зрозуміти представників покоління «пепсі». Молодіжні проблеми та способи їх розв'язання, захоплення та спосіб життя, кумири, на яких орієнтуються, та цілі, яких прагнуть досягти, — про все це читайте на нашій новій сторінці. Щоб знайти спільну мову з молоддю, не обов'язково бути від 18 до 35, достатньо читати «Пропелер».

Єврокомісія дозволила імпорт із нашої країни молока і яєць

Європейська комісія своїм рішенням від 24 лютого внесла в перелік продукції тваринництва і тваринного походження, яку дозволено імпортувати країнам—членам ЄС з України, молоко і яйця. Про це інформує УНІАН. Як прокоментував такий крок «Голосу України» заступник генерального директора «Укрптахопрому» Юрій Петров, таке рішення Єврокомісії вітчизняним птахівникам на руку.

(Закінчення на 8-й стор.).

■ ФОТОФАКТ

У понеділок у рамках всеукраїнського щорічного конкурсу засобів масової інформації голова Держкомітету з питань телебачення і радіомовлення Едуард Прутник вручив «Золоте перо» — найвищу нагороду в галузі журналістики — керівникові інформаційного центру газети «Голос України» Яні Стадільній.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Інтеграційні процеси розвиваються, і їх підтримує парламент

(Початок на 1-й стор.).

Наша держава, зокрема, вже повністю виконала умови про вступ до Світової організації торгівлі, тепер ведуться попередні переговори та консультації з розв'язання питання про членство нашої держави в зоні вільної торгівлі з ЄС. Підготовлено до ратифікації угоди між Україною та ЄС про загальну схему участі нашої держави в операціях ЄС у врегулюванні криз. Український парламент, запевнив його Голова, також готовий забезпечити ратифікацію парафованих угод про спрощений візовий режим та реадмісію. Усе це, підкреслив О. Мороз, свідчить про послідовність української сторони у відстоюванні євроінтеграційних процесів.

«Українська сторона, і парламент зокрема, незважаючи на різні політичні уподобання його фракцій і структур стосовно євроінтеграційних процесів, є практично одностайним, — сказав він. — І все, що є корисне в цьому напрямі, буде реалізовано через парламентську діяльність». На його думку, конкретними кроками на шляху до євроінтеграції має стати реалізація потенціалу України як транзитної держави.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голова Верховної Ради запропонував відобразити у заяві КПС, а також у новій базовій угоді між Україною та ЄС (чинна угода діє до 2008 року) ставлення європейської сторони до перспектив вхождення України до ЄС. Глава парламенту наголосив: не йдеться про потребу писати дату, умови вступу України до ЄС абощо. Але це має слугувати орієнтиром, перспективою, як «світло маяка». На думку О. Мороза, в цих документах має бути втілено умови вхождення нашої держави до зони вільної торгівлі з ЄС після вступу України до СОТ. А домінантою нової угоди, на переконання Голови Верховної Ради, має бути те, що Україна є рівноправним партнером у переговорах, і треба уникнути певного тиску з боку європейської спільноти: «Ми готові до євроінтеграційних процесів, котрі розвиваються і підтримуються парламентом. І це має сприйматися як данина, яка не піддається сумнівам. Ми повинні співпрацювати на паритетних правах». Глава українського парламенту також запропонував проводити засідання Комітету з парламентського співробітництва України та ЄС регулярніше, принаймні через півроку.

У свою чергу, співголова КПС, народний депутат України Володимир Вечерко зауважив, що головною економічною складовою нової базової угоди між Україною та ЄС має стати створення зони вільної торгівлі між сторонами, а також поглиблення співробітництва в різних секторах економіки. І Верховна Рада, і Європарламент, на його думку, мають бути залучені до цих процесів. А результатом нинішнього засідання Комітету з парламентського співробітництва мають стати конкретні рекомендації виконавчим структурам України та ЄС.

Про чіткі євроінтеграційні наміри нашої держави говорив і віце-прем'єр Володимир Рибак. За його словами, ухвалена 22 лютого українським парламентом заява про співпрацю з ЄС свідчить, що євроінтеграція є стратегічним напрямом України. Хоча український уряд і розуміє, що для повноправного членства в європейській спільноті ще потрібно багато зробити, передусім провести комплекс реформ. Представник уряду також переконаний, що новий базовий договір між Україною та ЄС має передбачити створення зони вільної торгівлі, транскордонне співробітництво тощо.

З боку європарламентаріїв лунали традиційні запевнення у підтримці євроінтеграційних прагнень України, хоча, як зазвичай, у їхніх виступах бракувало конкретики, коли і чи насправді ЄС прагне бачити Україну у своєму домі. Співголова делегації Європарламенту у КПС Адріан Северин наголосив, що сутність нової угоди між Україною та ЄС і наближення нашої держави до європейського товариства передусім залежить від ходу економічних реформ у нашій державі і спільних європейських цінностей. Європарламентарій запевнив: «Ми на вашому боці і хочемо, щоб це був процес необоротний». Він підкреслив, що у євроінтеграційному поступі треба мати «спільну мову, єдиний стиль і якість життя». Передусім ідеться про проведення реформ у нашій державі, гарантії прав людини, незалежність судової влади, подолання корупції, систему противаг у владних структурах, розділення політики та бізнесу. Водночас європарламентарії визнають, що в України має бути власний шлях до європейської спільноти. «Має бути не прозахідний, а проукраїнський підхід, який означатиме проєвропейський розвиток і безпеку», — сказав А. Северин. Однак, на думку європейських політиків, на шляху євроінтеграції України до Європи не варто відкидати і співпрацю з нашим північним сусідом, Росією. Депутат Європарламенту, член комітету співробітництва ЄС—Росія Юстас Палецкіс зауважив: ЄС не потрібні країни, які мають проблеми у стосунках із сусідами. І саме відносини України з Російською Федерацією також впливають на ймовірне членство України у ЄС.

Делегація Європарламенту також мала зустрічі з Прем'єр-міністром України та главою секретаріату Президента.

Юліана ШЕВЧУК.

Налаштованість на стабільність, на децентралізацію влади

Європу необхідно будувати в Україні, і починати треба з європейської моделі управління — наголосив Голова Верховної Ради Олександр Мороз під час зустрічі з Прем'єр-міністром Словацької Республіки Робертом Фіцо (на знімку). І саме з цією метою, зазначив глава українського парламенту, була запроваджена політична реформа.

«Ми налаштовані на стабільність, на децентралізацію влади, на об'єднання всіх областей України, на запровадження європейської моделі управління. Ми з гідністю витримаємо всі випробування», — запевнив О. Мороз і висловив переконання, що ситуація в Україні стабільна попри всі намагання її дестабілізувати. «Ми гарантуємо стабільну роботу уряду і парламенту протягом усієї каденції», — сказав Голова Верховної Ради України.

Під час бесіди з Р. Фіцо О. Мороз висловив сподівання на активізацію розвитку двосторонього українсько-словацького співробітництва в усіх напрямах і пообіцяв, що Верховна Рада України надаватиме повне сприяння цьому процесу на законодавчому рівні.

Визнав, що «між нашими країнами немає жодних політичних непорозумінь», і словацький прем'єр. Він зазначив, що його зустрічі з Президентом Віктором Ющенком і Прем'єр-міністром Віктором Януковичем засвідчили бажання надати нового імпульсу двостороннім відносинам, і поінформував про підсумки українсько-словацьких переговорів на урядовому рівні. Зокрема, Прем'єр-міністр Роберт Фіцо назвав надзвичайно важливою підтримку з боку українського уряду ідеї розвитку співпраці у галузі експортування електроенергії у Словацьку Республіку. «Ми задоволені результатами переговорів», — сказав він.

Прем'єр-міністр Словацької Республіки запросив Голову Верховної Ради України взяти участь у саміті голів парламентів країн—членів ЄС наприкінці травня у Братиславі.

У свою чергу, О. Мороз зазначив, що в українському суспільстві триває дискусія щодо перспектив євроінтеграції України. І парламент, сказав О. Мороз, у переважній більшості підтримує цей напрям зовнішньополітичної діяльності, «але відрізняються процедура, ставлення до проблеми». Р. Фіцо також запевнив, що Словацька Республіка підтримує євроінтеграційні та євроатлантичні прагнення України і готова поділитися своїм досвідом у цій сфері. Не обминули співбесідники і проблеми економічних процесів у двох країнах та законодавчого врегулювання трудових відносин.

Олександра КУЧЕРЯВА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

З честю пронесли минуле, з честю дивляться в майбутнє

У рамках робочої поїздки до Одеської області Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк узяв участь в урочистостях з нагоди 75-річчя утворення Одеської області. Він запевнив, що антикризова коаліція прийшла всерйоз і надовго. І налаштована працювати до березня 2011 року. Уже наступного тижня, заявив А. Мартинюк, на засіданнях Верховної Ради розглядатимуть зміни до державного бюджету України на 2007 рік. У цих змінах передбачено підвищення мінімальної зарплати, пенсій і допомоги. Верховна Рада розгляне питання про житлово-комунальні тарифи і ухвалить відповідне рішення. Адам Мартинюк вручив подарунок від імені Верховної Ради.

Цього самого дня Перший заступник глави парламенту зустрівся з депутатами обласної, міської та районних рад Одеської області від політичних партій, які входять до антикризової коаліції.

Сьогодні Адам Мартинюк відвідає місто Южне, де зустрінеться з викладачами та учнями місцевих шкіл. Він також відвідає спортивно-оздоровчий комплекс Одеського припортового заводу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
(Продовження теми на 10—11-й стор.).

На знімку: Адам Мартинюк вручає вазу голові облради Миколі Скорику.
Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Вінниччина має стати лідером у впровадженні нових форм місцевого самоврядування

Вінницька область має найбільшу в державі кількість структур місцевого самоврядування. В регіоні працює майже 14 тисяч депутатів різних рівнів рад. Уже цей факт має спонукати до лідерства у впровадженні нових форм місцевого самоврядування, наголосив заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко, виступаючи вчора, 27 лютого, на урочистих зборах у Вінниці з нагоди 75-ї річниці області. За його словами, діяльність рад стане активнішою тоді, коли реформа місцевого самоврядування буде втілена в життя сповна.

Святкування дня області розпочалося з урочистої сесії облради, в роботі якої взяли участь сім народних депутатів України, що представляють регіон у парламенті. Почесну відзнаку «За заслуги перед Вінниччиною» (виготовлену у формі ордена з використанням дорогоцінних металів) під номером один вручено Василю Таратуті. За час його керівництва областю з 1970 по 1983 рік у регіоні було споруджено 346 нових шкіл.

Зі святом вінничан вітали делегації з Росії, Молдови, Румунії і Польщі.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

5 березня офіційно стартують переговори про укладення нової базової угоди між Україною та ЄС

Погодинній оплаті праці — законодавче забезпечення

В Інституті законодавства Верховної Ради України 21 лютого із залученням наукової громадськості столиці відбулось засідання «круглого столу» з обговорення економіко-правових засад розв'язання вкрай болючої проблема українського сьогодення — бідності працюючого населення. Приводом для зібрання провідних вчених країни став законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань заробітної плати щодо підвищення життєвого рівня працюючого населення». Його суспільна вага полягає у необхідності запровадження у вітчизняній системі оплати праці категорії «мінімальна погодинна заробітна плата» і вимозі підвищення частки заробітної плати у собівартості продукції.

Зі вступним словом виступив директор Інституту, член-кореспондент НАН України О. Копиленко.

З базовими доповідями виступили академік НАН України, радник Прем'єр-міністра України Ю. Пахомов та головний науковий співробітник Інституту законодавства, професор В. Черняк.

У доповідях та виступах учасників «круглого столу» дано глибокий науково-експертний аналіз причин зазначеної проблеми, її негативний вплив практично на всі сфери суспільного життя. На прикладі показових історичних екскурсів та досвіду інших країн світу (США, Японії, Китаю, Німеччини та ін.) демонструвалася згубність економічного пригнічення зайнятого населення та водночас наводилися законодавчо-правові моделі стимулювання високопродуктивної праці на базі запровадження заробітної плати, яка забезпечувала високі стандарти життя. Зазначалося, що обмежувально-стримувальна політика щодо руху в напрямку дотримання міжнародних стандартів оплати праці тугим зашморгом душить виробництво, оскільки за наявності дешевих робочих рук власники підприємств не зацікавлені у запровадженні інноваційних технологій і розвитков матеріально-технічної бази, а самі трудівники — у підвищенні продуктивності праці. Водночас украй низька оплата праці відчутно гальмує платоспроможність населення України і процеси формування самодостатнього внутрішнього ринку. Нині панукоючою є ситуація, за якої лібералізовані ціни майже на всі товари, окрім вартості товару «робоча сила». Відсутній зв'язок між кількістю та якістю праці та її оплатою.

Відзначено як реальний недолік, що Україна до цього часу не ратифікувала Міжнародну конвенцію щодо встановлення погодинної мінімальної заробітної плати. Держава спромоглася лише на законодавче унормування мінімальної заробітної плати на основі вочевидь заниженого прожиткового мінімуму, що жодним чином не розв'язує проблему перетворення винагороди за працю на справжній стимул зростання її продуктивності та головну складову забезпечення відтворення кваліфікованої робочої сили. Справедливою є лише така оплата праці, яка забезпечує громадянинові спроможність підтримувати добробут своєї родини на соціально прийнятному рівні, включно з можливістю забезпечити сім'ю житлом, завершеною освітою і медичним обслуговуванням у ринкових умовах.

Учасники «круглого столу» рекомендували передусім законодавчо-правовими засобами створити умови, за яких таке аномальне явище, як бідність працюючого населення, стане неможливим.

Заступник директора Інституту демографії та соціальних досліджень, член-кореспондент НАНУ Е. Лібанова вказала, що низька ціна найманої праці допустима лише в умовах глибокої економічної кризи, якої в Україні нині не спостерігається. Політика непомірної експлуатації трудівника є абсолютно безперспективною, якщо не сказати загрозливою. Е. Лібанова окреслила основні напрями посилення державного впливу в запровадженні міжнародних стандартів у політиці оплати праці.

Конструктивні пропозиції з розв'язання обговорюваної проблеми вніс професор Національного університету імені Тараса Шевченка П. Єщенко, зазначивши, що зростання оплати праці й підвищення добробуту українських громадян має не лише соціальне значення, а водночас є найефективнішим способом підвищення конкурентоспроможності української економіки на зовнішніх ринках.

Глибокими теоретичними узагальненнями були наповнені виступи професорів Білої, Дудченка, Любича, Шевчука, доцентів Соскіна, Розинки, Харизашвілі та інших. Зокрема, було оприлюднено вкрай несприятливі для нас результати порівняння питомих витрат на оплату праці в Україні та розвинених державах, наведено висновки з економіко-математичного моделювання, за якими рівень заробітної плати у виробничій сфері має бути вищий принаймні втричі.

Учасники «круглого столу» констатували, що вкрай низька оплата праці не лише є несправедливою, а водночас гальмує платоспроможність населення України і стримує процеси формування самодостатнього внутрішнього ринку. Тому потрібно на законодавчому рівні гарантувати реалізацію заробітною платою соціально-економічних функцій, яких вона досі не набула. Йдеться про такі функції заробітної плати, як відтворювальна, стимулююча і регулююча.

Висловлено пропозиції з механізмів набуття заробітною платою вищезазначених соціально-економічних функцій. Як реальну спонуку до цього рекомендувалося законодавчо встановити межу, згідно з якою частка заробітної плати в собівартості виробленої продукції має становити в середньому не менш як 25 відсотків з диференціацією по галузях економіки.

Потрібно невідкладно створювати цілісну правову базу організації заробітної плати на європейському рівні, повернувши їй призначення як найважливішого чинника високоякісної, продуктивної праці та гідного життєвого стандарту, основоположного фактора соціально-економічного оздоровлення українського суспільства.

Замість вирішення проблем систему піддали організаційній лихоманці

Тези виступу народного депутата Сергія Гусарова на заслуховуванні звіту міністра внутрішніх справ 23.02.2007

Реформування ДАІ

Хибним шляхом пішло реформування ДАІ. Поза увагою реформаторів лишилося те, що держава змушена утримувати 20 тисяч працівників, які неспроможні виконувати свої функції внаслідок відсутності необхідних повноважень. Замість вирішення цієї проблеми систему піддали організаційній лихоманці. Були створені надумані структури — міжрайонні відділи. Одночасно зруйнована система управління службою на рівні обласних центрів. Не стало органів, які організовували б дорожній рух та забезпечували його безпеку в специфічних умовах єдиної вуличної мережі великих міст. Нема й осіб, які несли б персональну відповідальність за стан цієї роботи.

Ліквідація чергових частин міських ДАІ призвела до:

— неможливості оперативно реагувати на повідомлення про дорожньо-транспортні пригоди;

— несвоєчасних виїздів на місця пригод працівників державтоінспекції;

— відсутності необхідної координації дій підрозділів ДАІ міських районів.

У результаті масштаби дорожньо-транспортного травматизму в Україні значно випереджають аналогічні показники більшості країн. У порівнянні з 2000 роком кількість автоаварій зросла більш ніж на третину, як і кількість загиблих, а поранених — практично в півтора разу. Не забезпечується безперебійність дорожнього руху, пробки стали постійним явищем у великих містах.

Декриміналізація крадіжок

Відповідно до статті 22 Закону України «Про податок з доходів фізичних осіб» від 22 травня 2003 року з 1 січня 2005 року ***крадіжка або шахрайство були не злочином, а адміністративним правопорушенням,*** якщо вартість привласненого майна не перевищувала 350 гривень. З 1 січня 2006 року ця сума становила вже 525 гривень, а цього року — 600.

Склалося неприпустиме становище. З одного боку, потерпілі від крадіжок позбавлені кримінально-правового захисту. Минулого року за заявами та повідомленнями про крадіжки винесено 185 тисяч постанов про відмову в порушенні кримінальної справи. За цією цифрою — люди, які постраждали дуже серйозно з точки зору їх життєвого рівня. Насамперед це мешканці села. Наприклад, сім'я втратила бичка, якого відгодовувала на продаж. Але ніхто не шукатиме злочинців, збитки не будуть відшкодовані.

З другого боку, безкарність призводить до продовження злочинної діяльності. Навіть спіймані крадії лишаються у виграші. Адже санкції (штраф) менше завданої шкоди. Крім того, таке становище розкладає працівників міліції, не сприяє зростанню їх професіоналізму. Замість пошуків злодія досить написати постанову про відмову в порушенні кримінальної справи.

Саме Міністерство внутрішніх справ повинно було бити на сполох, виступати із законодавчою ініціативою, захищаючи отих «пересічних українців», про яких так піклувалося на словах. Для цього були всі умови — адже уряд та Президент до останніх виборів були з однієї команди. Але лише антикризова коаліція здійснила практичні кроки з виправлення становища. Членом фракції Партії регіонів В. Малишевим подано відповідний законопроект.

Кадри та структура

Попереднє керівництво МВС відзначилося безпрецедентною кадровою чисткою аж до рівня міськрайорганів і навіть їх структурних підрозділів. Постраждала і структура МВС. Без потреби створювалися різні міжрайонні підрозділи, насаджувалося дублювання функцій та паралелізм у роботі.

Зріс центральний апарат міністерства. *Наприклад, кілька років тому координувало діяльність органів внутрішніх справ на транспорті 3 працівники, нині — 140.* З'явилися так звані представники міністра в регіонах. Навіщо вони, коли головний представник міністра — начальник регіонального управління.

Без будь-яких підстав та обгрунтування проведений експеримент з ліквідації Харківського міського управління. Його автори навіть знехтували результатами проведених раніше аналогічних експериментів, які були визнані невдалими.

Нормою діяльності МВС повинно стати дбайливе ставлення до кадрів. Колишнє керівництво МВС гучно заявляло про підвищення грошового утримання особового складу. У результаті молодші офіцери в райвідділах Харкова отримують по 600—700 гривень на місяць. Це й є основною передумовою зловживань.

Завдання МВС

Як народний депутат, вважаю, що перед МВС стоїть низка невідкладних завдань. Слід реально скоротити управлінський апарат. Повернутися до практики скорочення обсягу листування і паперотворчості загалом. Наприклад, свого часу керівництво МВС домоглося, щоб діяльність кожної служби регламентувалася тільки одним наказом. Треба припинити скидати на місця гори директив, для виконання яких треба доба у 48 і більше годин. Необхідно звести до мінімуму відпрацювання та операції загальнодержавного масштабу.

Усунути дублювання функцій та інші помилки, про які йшлося вище. Повернутися до пріоритету максимально повної реєстрації заяв та повідомлень про злочини. Зробити все можливе для підвищення грошового утримання особового складу як основи для закріплення кадрів та зміни на краще їх ставлення до справи.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія МОСІЄНКА (УНІАН).

Українська компанія «Інтерпайп» та італійська компанія «Danieli» підписали у Києві договір про будівництво сталеплавильного комплексу в Дніпропетровську. Загальна вартість проекту, який завершать через 2 роки і 2 місяці, — майже 600 мільйонів доларів.

На знімку: директор компанії «Інтерпайп» Олександр Киричко (на передньому плані праворуч) і виконавчий віце-президент компанії «Danieli» Франко Альцетта під час підписання договору.

Рейдери зазіхають на майно товариства «Знання»

■ ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

«Ми вкрай стурбовані діями рейдерів щодо захоплення об'єктів власності, яке набирає загрозливого характеру для нашої країни». З такими словами представники наукової громадськості звернулися до Верховної Ради, уряду, Президента України, силових структур, судів та ін. Об'єктами неправомірних посягань стало і майно громадських організацій.

«Зокрема, — йдеться в листі, — мають місце неправомірні дії щодо спроб захоплення у 2006 р. готелю «Знання» вартістю понад 20 мільйонів гривень, який є власністю Всеукраїнської громадської організації Товариство «Знання» України.

Так, за заявами товариства «Знання» прокуратурою Голосіївського району Києва та слідчим управлінням ГУ МВС України в Києві порушено та розслідуються кримінальні справи з приводу неправомірних дій щодо спроб викрадення майна готелю «Знання».

Автори звернення, серед яких народний депутат, доктор педагогічних наук та член-кореспондент АПН України Віталій Курило, наголошують, що у технологіях рейдерів застосовуються брудні схеми, таємні змови, фіктивні судові процеси, підступні дії за спиною товариства «Знання» України, скоординоване винесення незаконних рішень судами різних регіонів України (Сихівським у Львові, Чугуївським у Харківській області, Малиновським в Одесі, Дарницьким, Дніпровським і Шевченківським у Києві).

«Зухвалість дій та безпринципність зазначених судів викликають обурення, оскільки ними, по суті, забезпечуються умови для викрадення майна, що, на нашу думку, свідчить про системний характер правопорушень, втрату суддівської етики та кидає тінь на окремих суддів як посібників злодіїв та судову систему в цілому. Відтак просимо вжити невідкладних заходів для забезпечення належного розслідування кримінальних і розгляду цивільних справ, а також щодо посилення дисциплінарної відповідальності суддів, які виносять незаконні рішення, і встановлення дієвого механізму об'єктивного розгляду кожного порушення суддівської присяги», — йдеться у зверненні.

Представники наукової громадськості переконані: якщо нині не вжити рішучих заходів з боку органів державної влади та органів суддівського самоврядування, то безкарність рейдерів та їх посібників призведе до реальної загрози національній безпеці України, унеможливить відновлення довіри народу України і до правосуддя, і до держави загалом.

Крім того, вони вважають, що прийняття законодавчих і підзаконних актів, спрямованих проти рейдерства як ганебного соціального явища, яке порушує недоторканність інституту власності, повернуть нашу країну в лоно цивілізованості й сприятимуть відновленню принципів моралі, законності, справедливості, професійної та суддівської етики як фундаменту, без якого не може існувати належним чином судова та правоохоронна системи в Україні.

Органи МВС Росії не притягатимуть до відповідальності українців, які вчасно не пройшли процедуру реєстрації, передбачену новим міграційним законом, підтвердили в уряді України ***(Укрінформ)***

Конституційний суд сьогодні розпочне розгляд справи щодо конституційності закону про особливості приватизації державного пакету акцій ВАТ «Маріупольський металургійний комбінат імені Ілліча» ***(Укрінформ)***

■ У НОМЕР

Президент привітав дніпропетровців з ювілеєм

Учора на святкуванні 75-річчя Дніпропетровщини з робочим візитом побував Президент України Віктор Ющенко. Високий гість ознайомився з роботою 16-тисячного колективу європейського лідера з виробництва труб і залізничних коліс ТОВ «Інтерпайп Нижньодніпровський трубопрокатний завод».

Віктор Ющенко спілкувався з робітниками колесопрокатного та мартенівського цехів. Президент також оглянув експонати Дніпропетровського історичного музею імені Дмитра Яворницького, а потім узяв участь у церемонії нагородження та у святкуванні ювілею області в Дніпропетровському академічному державному театрі опери та балету.

Михайло СКОРИК.

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Готується проект співробітництва країн Чорноморського басейну з ЄС

Україна відіграватиме в Чорноморському проекті ключову роль і розглядатиметься як головний партнер. Таку думку висловив голова Комітету Верховної Ради у закордонних справах Віталій Шибко під час зустрічі з депутатом Європарламенту, членом Комітету співробітництва ЄС—Росія Юстасом Палєцкісом напередодні засідання Комітету з парламентського співробітництва між Україною і ЄС.

При цьому, **за повідомленням прес-служби СПУ**, Ю. Палєцкіс запевнив співрозмовника, що Литва лобіюватиме виділення окремим рядком у бюджеті Європарламенту коштів для фінансування проекту співробітництва ЄС із країнами Чорноморського басейну. За його словами, протягом останніх 10 років за ініціативою Фінляндії діє подібний проект співробітництва ЄС із країнами Балтійського моря, зокрема, з Литвою, Естонією та Польщею в енергетичній сфері, інфраструктурі, сфері транспорту та інших. «Цей проект дав гарні результати. Те саме ми намагатимемося зробити і стосовно країн Чорноморського басейну, щоб фінансування цього співробітництва здійснювалося не з фонду загальних програм політики сусідства та партнерства, а було визначене окремим рядком у бюджеті ЄС», — підкреслив Ю. Палєцкіс.

■ ФОТОФАКТ

В Інституті клінічної та експериментальної хірургії НАН України урочисто відкрито погруддя колишнього почесного директора цього інституту академіка Олександра Шалімова.

Фото Юрія ІЛЬЄНКА (Укрінформ).

■ ІНЦИДЕНТ

Побито головного редактора партійної газети

Уночі троє невідомих напали на головного редактора газети обласної організації ПСПУ «Прогрессивная Николаевщина» Олександра Влащенка. Він також є помічником депутата Миколаївської міськради, керівника фракції Блоку Наталії Вітренко «Народна опозиція» Дмитра Никонова. Як стало відомо, в О. Влащенка при собі було приблизно сто гривень, але зловмисники забрали тільки мобільний телефон і дві флешкарти з матеріалами для наступного номера газети. За попереднім висновком лікарів, в О. Влащенка зафіксовано струс мозку та інші травми. Однопартійці потерпілого вбачають у нападі політичні мотиви. «Ми розцінюємо цю подію як розправу — цинічну й дуже жорстоку. Особливо з огляду на те, що напад було скоєно у день приїзду до Миколаєва лідера нашої партії Наталії Вітренко. Тобто метою було саме цього дня показати, що з нами можна розправитися», — прокоментувала те, що сталося, депутат Миколаївської міськради Євгенія Бондаренко.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Побутові НП забирають людські життя

(Початок на 1-й стор.).

Як повідомляє наш власний кореспондент у Донецькій області Ліна Кущ, через вибух побутового газу зайнялася п'ятиповерхівка в місті Дебальцеве. В Одесі більш ніж сто жителів багатоповерхівки провели ніч просто неба через загоряння проводки. Поки пожежники знайшли електриків, які знеструмили будинок, дорогоцінний час було згаяно.

Будь-яка пожежа в будинку — це НП. Погорільці можуть за лічені години втратити не тільки майно, але й здоров'я. Причому опинитися в такій ситуації ризикують і жителі новобудов. Мешканці будинку по вулиці Смілянській, 10, що в Солом'янському районі столиці, знають про це не з чуток. Торік у їхньому будинку вигоріла електрощитова. Задушливий дим за лічені хвилини наповнив під'їзд знизу доверху. Від отруєння ядучим димом деякі мешканці вже наступного дня потрапили до лікарні.

З'ясовувати причини та вимагати компенсацій вони не хотіли — не вірять у нашу судову систему. Та й чи знайдуть винних?

— Новобудови здаються зі страшними порушеннями, — говорить один із потерпілих. — Думаю, саме в цьому причина пожежі. Але відповідні служби не зацікавлені в тому, щоб докопатися до істини. Якщо під час пожежі обійшлося без жертв, кримінальну справу порушувати не стануть.

Ганна СМІЛЯНСЬКА.

Мал. Олександра **МОНАСТИРСЬКОГО.**

Урятували цінності вічні й матеріальні

Близько півгодини потрібно було рятувальникам, щоб загасити пожежу у Свято-Вознесенському храмі в селищі Білоярівка Амвросіївського району.

Як розповіли «Голосу України» в центрі пропаганди ГУ МНС України в області, причиною пожежі в церкві, закладеній ще 1750 року, стала тріщина в димоході: для опалення приміщення використовували пічку на вугіллі. Вогнем знищено п'ять квадратних метрів покрівлі та перекриттів. Урятовано матеріальних цінностей на суму 30 тисяч гривень.

Це вже другий з початку року випадок пожежі в культових спорудах. Наприкінці січня через порушення правил пожежної безпеки вогонь спалахнув у Святоіверському храмі міста Українськ. Торік у спорудах релігійних організацій сталися дві пожежі, збитки від яких перевищили 18 тисяч гривень.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Батьки покарані за смерть дитини

Гагаринський райсуд Севастополя засудив батьків померлої однорічної дитини до позбавлення волі: матір — до двох років, батька — до трьох. Представники виконавчої влади давно взяли на облік родину, котра виховувала трьох дітей. Подружжя настільки захопилося веселим проведенням часу із друзями й обов'язковим алкоголем, що всі свої гроші витрачало тільки на це. Молодший однорічний син тривалий час хворів. Він потребував тепла, хорошого харчування, ліків. Але дорослі не піклувалися навіть про те, щоб одягти малюка. У ході досудового слідства встановлено, що чоловік і жінка за час хвороби сина жодного разу не витратилися на купівлю медикаментів. Дитина вмерла, поки мама і тато випивали. Двоє старших дітей передані під опіку держави.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

■ ДОВГОЖИТЕЛІ

На ювілеї дід Микита сам пригощав гостей шампанським

Сторіччя переступив Микита Олексійович Зизадчук з гірського села Космача. Він — найстаріший житель Косівського району, що на Прикарпатті.

Все життя чоловік бондарював. Дід Микита ще й нині може втерти носа молодим, як береться за діжки чи ложки. Мабуть, від роботи з деревиною йде до чоловіка здоров'я, бо на вигляд він ще досить міцний. На ювілеї сам пригощав гостей шампанським та припрошував скуштувати гуцульських страв. Привітати пана Микиту з поважним ювілеєм прийшли родичі, знайомі, представники місцевої влади. Президент України теж надіслав горянинові вітання. Втім, довго дід Микита не святкував. Руки його знову щось висмикують, бо весь час шукають роботи.

Дарина НАЗАРЧУК.

Задути 110 свічок на іменинному торті непросто

Найстарший житель Донецька Михайло Юхимович Кричевський відзначив свій 110-й день народження. Народився він 25 лютого 1897 року в селі Карлівка на Полтавщині. Закінчив комерційне училище в місті Кобеляки, потім — Єкатеринославський гірничий інститут. Одержав направлення на Донбас. Відтоді все його довге й насичене життя було пов'язано з Донецьким краєм, з його гірничодобувною галуззю. Працював Михайло Юхимович гірничим інженером на різних шахтах. Під час Великої Вітчизняної війни був евакуйований на Урал, з 1946 року — завідувач кафедри гірничих машин в Інституті підвищення кваліфікації гірників. Він автор багатьох винаходів і книг. За успіхи в роботі М. Кричевського було нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора, іншими нагородами.

На знімку: ювіляр задуває свічі на торті.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКО (Укрінформ).

У Москві вирішували проблеми Чорноморського флоту

Вчора в російській столиці пройшло четверте засідання підкомісії з питань функціонування Чорноморського флоту Російської Федерації і його перебування на території України. Делегацію України очолив в. о. міністра закордонних справ Володимир Огризко, російську — заступник міністра іноземних справ Росії Григорій Карасін.

Українська сторона розглядає роботу в рамках цієї підкомісії як один із головних шляхів розв'язання нагальних і гострих питань, пов'язаних з тимчасовим перебуванням ЧФ РФ на території України. У ході чергового засідання підкомісії сторони обговорили результати засідань п'яти двосторонніх робочих груп по окремих проблемах флоту, що створені в рамках підкомісії, хід інвентаризації земельних ділянок і державного майна України, переданих у користування росіянам. Крім того, знову обговорювалося навігаційно-гідрографічне забезпечення безпеки мореплавства в Чорному та Азовському морях, питання юрисдикції і правових аспектів функціонування військових формувань і правоохоронних органів ЧФ РФ на території України.

У Росії збираються будувати соціалізм

У Росії створено партію «Справедлива Росія» на чолі з Головою Ради Федерації Сергієм Мироновим. Центвиборчком її уже зареєстрував, і вчора нова партія провела свій перший з'їзд.

Кремлівські політтехнологи планомірно вибудовують у Росії двопартійну систему. І якщо «праві» — «Єдина Росія» — вже давно зайняли командні висоти, то «лівих» на політичному небокраї вже майже не видно. З огляду на те, що комуністи на чолі з Геннадієм Зюгановим не популярні у виборців, а в листопаді відбудуться чергові парламентські вибори, Кремль вирішив зробити ставку на соціалістів.

З'їзд «Справедливої Росії» проходив у колисці Жовтневої революції — Пітері. Спочатку діти прочитали вірші про «Справедливу Росію», а потім на трибуні з'явився Сергій Миронов. Він зачитав вітання делегатам від Володимира Путіна і виступив з доповіддю про політичну ситуацію в країні. «Справедлива Росія» створювалася не як дублер «Єдиної Росії», не як її спаринг-партнер, а як реальна політична альтернатива», — запевнив колег її лідер. Підсумком з'їзду стало затвердження політичної платформи партії. З'ясувалося, що мета «Справедливої Росії» — побудова соціалізму в Росії.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

■ ФОТОФАКТ

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

У студентському містечку Мирогощанського аграрного коледжу, що в Дубенському районі на Рівненщині, відбулася виставка снігових фігур.

■ СВІТ КОРОТКО

КНДР

Відновлюють переговори

Делегація Південної Кореї прибула до Пхеньяна для переговорів. Планується обговорити поновлення продовольчої допомоги КНДР із боку Південної Кореї після того, як Північна Корея обіцяла переглянути свою ядерну програму. Ракетні і ядерні випробовування, які Північна Корея провела торік, охолодили відносини між країнами, що були розділені майже 60 років мінними полями і колючим дротом. Південь призупинив проддопомогу, що становила 500 тисяч тонн рису і 350 тисяч тонн добрив, після липневих ракетних випробувань.

РОСІЯ

Візит лідера ХАМАС

У Москві відбулася зустріч міністра закордонних справ Росії Сергія Лаврова і керівника Політбюро палестинського руху ХАМАС Халеда Машаля. Глава МЗС РФ відзначив, що зустріч допоможе закріпити результати, досягнуті на переговорах між ФАТХ і ХАМАС у Мецці. За його словами, на цій зустрічі домовилися про створення уряду національної єдності. Лавров також підкреслив, що зустріч у Мецці «відкрила шлях для поновлення мирного процесу між Палестиною й Ізраїлем».

АФГАНІСТАН

Чейні мало не підірвали

Учора на авіабазу США в афганському місті Баграм скоїв напад терорист-смертник. Теракт стався в той час, коли на базі перебував американський віце-президент Річард Чейні. Політик не постраждав, однак внаслідок вибуху є загиблі — близько 20 осіб — і поранені. Переважно це робітники, які зібралися біля головного входу. Віце-президент США прибув в Афганістан для переговорів із президентом Хамідом Карзаєм.

Командира екіпажу українського транспортника Ан-22 засуджено до п'яти місяців в'язниці

Причина — порушення правил передполітної підготовки. Нагадаємо, 8 січня цей літак мав перевезти американське нафтове устаткування з Бергена (Норвегія) до Баку. Однак перевірку на алкометрі не пройшли вісім чоловік із 17 членів екіпажу. Прилад зафіксував у командира лайнера 1,1 проміле, що більш як уп'ятеро більше за припустиму норму. Ну а абсолютний рекорд поставив один з техніків: 1,4 проміле. Позначилося добре відсвятковане напередодні Різдво.

«Я згоден з вироком. Я вчинив нерозумно й необачно. Моє життя зруйноване. Коли я повернуся додому, мене напевно покарають. Добре, якщо це буде тільки звільнення», — так заявив у своєму виступі на суді командир українського екіпажу.

Голодовкою домагаються ділянок

Після одинадцяти днів акції протесту у селі Берегове трьох учасників госпіталізували, один з них опинився в реанімації. Стан ще чотирьох викликає стурбованість лікарів. Тому голодовку тимчасово вирішили припинити. Утім від вимог ніхто не відступає. Зокрема, люди наполягають на узаконенні виділених їм раніше ділянок. Як повідомляв «Голос України», рішенням сесії Берегівської сільради у грудні 2005 року жителям Берегового було виділено 220 земельних ділянок, однак узаконити право володіння землею неможливо і досі. Пікетники звинувачують у цьому нового сільського голову. Тим часом голова запевняє: ділянки селяни отримають, але після прийняття генплану Берегового у березні. І земля дістанеться лише тому, на кого вкаже спеціально створена комісія. Учасники акції сільському керівникові не вірять, і якщо до середини березня влада вимоги пікетників не виконає, голодовку відновлять. Земельний конфлікт уже взяв на контроль постійний представник Президента в Криму Віктор Шевчук. Очікують також реакції Генпрокуратури України, до якої звернулися з проханням направити в Берегове комісію.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

■ ФОТОФАКТ

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

В акваріумі американського міста Монтерей (Каліфорнія) налічується більш як 550 видів мешканців океану, серед них кити, дельфіни, морські коти.

Полтавське земляцтво виходить на міжнародний рівень

За пропозицією вихідців із регіону, що мешкають нині за кордоном, у Києві, на зборах громадської організації «Земляцтво «Полтавці» ухвалено рішення перереєструватись у міжнародну громадську організацію «Полтавське земляцтво». Сформовано новий склад ради земляцтва, яку очолив генеральний директор ЗАТ «Крафт Фудз Україна» Юрій Логуш, а почесним головою обрано академіка Бориса Олійника.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Про «трубу», й не тільки

Чи бути тристоронньому газотранспортному консорціуму

■ ТЕМА

Саме про це, зокрема, веде переговори Прем'єр-міністр Віктор Янукович, котрий учора й сьогодні перебуває з робочим візитом у Берліні. На час підготовки матеріалу до друку ще не були відомі результати зустрічей у німецькій столиці, й передовсім з канцлером Ангелою Меркель. Тим часом про їх важливість годі говорити: Німеччина — один з найбільших наших торговельних партнерів й одна з найвпливовіших держав світу, з якою інтереси України тісно пов'язані.

Серед інших, одне з найважливіших питань — енергопостачання на європейські ринки. Віктор Янукович заявив, що Україна готова запропонувати низку проектів з модернізації своїх нафто- та газотранспортних систем, у реалізації яких можуть бути зацікавлені країни і Європи, і Росії. Зокрема, створення тристороннього газотранспортного консорціуму за участю Росії і ФРН у межах будівництва ділянки газогону Богородчани — Ужгород.

Під час зустрічей у Берліні йтиметься також про можливе створення ГТК на базі ГТС України. Про що свого часу вже були домовленості. Але тоді, як і досі, українські політики та деякі фахівці не дійшли згоди, бо в суперечці переважають політичні й популістські чинники. А також суто український аргумент: а що вони, зарубіжні партнери, з цього матимуть? Звісно, кожна сторона намагається діяти, виходячи передовсім з власних інтересів. Але що заважає нам робити те саме?

Тим часом про відновлення проекту ГТК усе-таки більше говоримо ми, а не потенційні партнери. Принаймні не чутно інформації, що, приміром, Німеччина так уже й рветься у бій, хоч очевидно вона має до нашої труби певний інтерес. Тільки далі цього справа не посувається, бо український газогін — інструмент у руках політиків, що починає «грати». Залежно від того, якій політичній силі на цей момент це вигідно. Недавно на ньому зіграла опозиція, змусивши правлячу коаліцію на додаток до чинного закону ухвалити ще один, за яким «наше національне надбання» стало священною коровою: не торкатися! Політики наче забули про економічний чинник: щоб «корова» доїлася, її треба бодай зрідка підгодовувати. Тим паче що магістральні газогони вже потребують інвестицій, зокрема на модернізацію компресорних станцій, яка дасть змогу заощаджувати 15-25% газу. Приміром, участь у ГТК ФРН створила б додаткові гарантії прозорості та врахування інтересів України, а також збільшення обсягів прокачування газу в Європу, що, можливо, відстрочило б початок будівництва газогону по Балтиці. Втім, нині це неможливо. Адже політики так «захистили» трубу нашої незалежності, що відтепер ніхто, крім нас, не може її ремонтувати чи модернізувати. Але й за газ, котрий по ній прокачується, будемо платити самостійно й за ринковими цінами. Щоправда, власники «національного надбання» не сказали, де братимемо на це гроші...

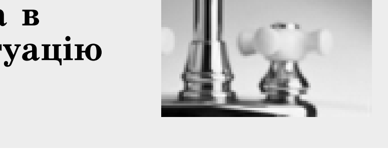
Але бувають і несприятливі ситуації, коли, можливо, нам усе-таки доведеться поступитися газовими активами в обмін на дешевший газ. То помремо, а не поступимося, бо закон не передбачає іншого варіанта? До речі, галасу щодо зазіхань на наше національне надбання було на цілий світ. Згодом з'ясувалося, що ніхто на нього й не зазіхав. То заради чого лементували?

Хто сперечається: питання про допуск Росії, як і будь-якої іншої країни, до управління газовими активами непросте, й треба сто двадцять сім разів «відрізати», перш ніж приймати рішення. Чи часто цією мудрістю послуговуються політики, коли «ріжуть», виходячи з політичної доцільності? Саме тому й приймають рішення не на вигідних для України умовах, а на будь-яких, оскільки іншого вибору вже немає. То, може, годі оперувати мітинговими лозунгами на зразок втрати державності чи незалежності, а думати про реальну економічну вигоду? Чи нам вигідніше перетворити газогін на музейний експонат, з якого «накачали» мільйони деякі наші політики? Про який консорціум у такому разі можна говорити...

Валентина ПИСАНСЬКА.

КИЇВ

СЕРЕДА, 28 ЛЮТОГО 2007 ■ № 37 (4037)

Президент вдруге запропонує кандидатуру Володимира Огризка на посаду міністра закордонних справ, — сказав Віктор Балога *(Укрінформ)*

Всеукраїнська екологічна ліга презентувала в Києві екологічну карту, яка відображає ситуацію з питною водою на території України *(Укрінформ)*

■ КОЛОНКА ВЕДУЧОЇ

Про правильні тарифи

Чи є світло в кінці житлово-комунального тунелю?

Здається, «списів» для розв'язання інших проблем не залишилось: усі вони потрощені в боротьбі київської опозиції, а також громадських організацій зі столичною держадміністрацією за встановлення «правильних» тарифів за ЖКП. Протидіюча сторона обвинувачувала її у тому, що вони економічно необгрунтовані. Натомість опоненти запевнювали, ніби вони прораховані до копійки...

Конфлікт начебто розв'язала Київрада, котра дійшла висновку: вартість ЖКП треба підвищувати не в 3,4 разу, а в середньому... вдвічі. На що КМДА застерегла: це — лише тимчасова передишка, а дотації для ЖКП будуть узяті з резервів міського бюджету. Тож кияни знову не знають, чого їм чекати.

Тим часом політичні опоненти міської влади чомусь притихли (мабуть, піар нині не потребують. — **Авт.**). Утім, цікаву акцію під назвою «Країна відповідальних власників» започаткувала громадська мережа «ОПОРА», яка намагається з'ясувати, чи є світло в кінці житлово-комунального тунелю? Її учасники вважають, що непрозоре затвердження тарифів, ігнорування регулятивного впливу різкого стрибка цін на послуги та низька платоспроможність населення — одна з причин кризи у ЖКГ. І що розрахунки за послуги повинні бути прозорі та зрозумілі для всіх.

Це — обов'язок влади, котра надалі не може ігнорувати такі виклики часу. Адже тарифна проблема насправді не розв'язана: кияни як не знали, що почім у комунальному господарстві міста, так і досі не знають. Приміром, яка конкретно вартість води, котру вони споживають, скільки коштує вивезення побутових та інших відходів, обігрівання квартир?

І насамкінець: проблема економічної обгрунтованості тарифів, прозорості цього процесу вийшла за межі Києва. У листах до редакції читачі дивуються: чому кияни, середній рівень зарплат яких набагато вищий, ніж в інших регіонах, зчинили галас? Мешканці багатьох міст, обласних і районних центрів платять за ЖКП так само, або ще більше, ніж у столиці. Щоправда, там теж ніхто не пояснює, чому вартість послуг саме така, а не інша... А про «прозорість», пишуть наші читачі, взагалі не йдеться: які тарифи хоче місцева влада — такі й установлює...

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ МИ ПРО ЦЕ ПИСАЛИ

Винних покарано

У сторінці «Київ» були надруковані критичні матеріали про порушення правил торгівлі в магазинах мережі «Фора». Редакція отримала відповідь першого заступника начальника головного київського управління у справах захисту прав споживачів Ірини Кравченко.

Вона повідомила, що співробітники управління перевірили низку магазинів мережі «Фора», зокрема, розташованих на вулицях Миропільській, 1 та 19, Саратівській, 6, Бальзака, 66, Петра Запорожця, 21, Вишгородській, 22, проспекті 40-річчя Жовтня, 104, де виявлено порушення правил торгівлі.

За всіма фактами порушень вжито заходів впливу. Зокрема, притягнуто до адміністративної відповідальності 10 осіб, з яких стягнуто штраф 1,7 тис. грн. До суб'єкта господарювання застосовано адміністративно-господарські санкції на 5,3 тис. грн.

20 сходинок до «дна»

Підземний перехід під Майданом Незалежності перетворився на клоаку

Автори центральної площі столиці нею пишаються: досягли європейського рівня. Щодо «теплиць», як кияни називають скляні дахи торговельних підземних центрів, бронзових козаків і суцільного бетону та каменю можна сперечатися. А от за кількістю дорогих авто і таких само ресторанів, дам, котрі підмітають тротуари полами норкових манто, Європу ми вочевидь переплюнули.

Але це нагорі, а кілька сходинок донизу — «під Майдан», і побачите інше обличчя нашої «європейськості»: безпритульних, котрі сплять у власних калюжах, зграї не зовсім адекватних до реальності підлітків, компанії любителів пива, після яких залишаються не лише купи об'їдків і пляшок, а й сам напій, перероблений їхніми організмами.

Сюди сходяться також психічно нездорові люди, жебраки всіх вікових груп, шахраї. Вони розосереджуються серед стихійних торговців квітами, цигарками, вбранням, соняшниковим насінням, горішками, іграшками, національною символікою. У переході — цигарковий дим, бруд, специфічний запах нечистот. Цей перехід кияни ще називають «трубою».

«Труба» — проблемна мало не з першого дня, як її спорудили. Але в СРСР «не було» безпритульних і жебраків. Тому навіть коли через незнання цього факту вони заходили в перехід під Майданом (тоді Площа Жовтневої революції. — **Авт.**), то міліція їх негайно спроваджувала. А вже щодо «пиятики в громадських місцях», то не варто було й сподіватися, що це комусь вдалося б зробити «під Леніним»...

Звісно, від того, що безпритульних, наркозалежних і п'яниць будуть виводити з переходу, їх не поменшає. Проте нині йдеться не про те. Та й перехід під Майданом — не єдиний у столиці: є ще страшніші. Але в цьому сконцентрувалось усе те, чого не повинно бути не лише в центрі міста, а й усюди. Приміром, спробуйте розібратися, куди виводить будь-який напрямок з цього переходу, де поблизу розташовані зупинки громадського транспорту, та якого саме, а також громадські вбиральні (до речі, і в центрі, й в інших районах).

Тим часом за перехід під Майданом відповідають кілька установ: «Київавтодор», Шевченківська райдержадміністрація, Київський метрополітен, головне управління комунального майна, міліція. І жодну начебто не звинуватиш у невиконанні обов'язків. Але всі мої співрозмовники з цих установ вважають, що найбільша проблема — порушення громадського порядку. Коли б міліція, переконані вони, в переході, де стихійна торгівля заборонена, не допускала торговців, проганяла б безпритульних, пияків, а курців штрафувала б на місці, то й проблему вичерпали б. Адже, на їхню думку, в Києві немає нічого більш організованого, ніж стихійна торгівля: з крамом під Майданом стоять лише ті, кого «прикриває» міліція...

Заступник начальника Шевченківського районного управління МВС у Києві Олександр Киреєв натомість не вважає, що саме лише втручання правоохоронних органів вичерпає проблему. Адже, приміром, якщо безпритульні не порушують громадський порядок, то на якій підставі страж порядку їх проганятиме? Та й до кожного курця міліціонера не поставиш — у цивілізованих країнах достатньо таблички про заборону куріння. А в Києві міліціонер має скласти протокол та доправити порушника до суду. У разі розгляду справи йому загрожує штраф від одного (17 грн.) до п'яти неоподаткованих мінімумів. Протоколів складено безліч, але важко сказати, скільки таких справ розглянули суди й чи злякає кого таке покарання, адже курців у недозволених місцях не поменшало. А щодо табличок про заборону куріння в підземному переході на Майдані, то, щойно з'явившись, вони вже... зникли. Те саме й зі стихійною торгівлею. Якщо навіть такого торговця доправлять до суду, то йому загрожує лише попередження. Після чого «постраждалий» бере свій товар і повертається на те саме місце — торгувати. Є й інші проблеми. Приміром, якщо навіть стихійного торговця визнано винним, то що робити з вилученою у нього продукцією: знищити, переробити, утилізувати? А хто має це робити? Втім, не кожен міліціонер ще й спроможний видворити стихійних торговців: його «заключають» перехожі, мовляв, забирає в когось шматок хліба. Тож передовсім суспільство повинне жити за правилами і законами...

А як з такими порушниками справляються в інших країнах? Просто: якщо громадянин порушує закон, правила чи розпорядження місцевої влади, то його ніхто не виховує: на такі випадки передбачені жорсткі штрафи — такі, що мало здаватися не буде. І влада не боїться бути непопулярною: метод спрацьовує безвідмовно, бо на всіх рівнях забезпечений законодавством. А в нашої міліції, як я переконалася, не завжди розв'язані руки. Та й українське судочинство не готове оперативно розглядати справи курців і торговців у недозволених місцях. Як, утім, й інші подібні порушення.

То що ж нам і надалі жити в такій своїй «Європі»? А що на це скаже київська міська влада?

Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімку: підземний перехід під Майданом Незалежності.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Їхні борги — наше лихо...

«Київенерго» просить компенсацію за збитки

Постачальник світла і тепла в будинки городян компанія «Київенерго» погрузла в боргах і заявляє про необхідність компенсації частини збитків за рахунок субвенції з бюджету Києва.

Така заява з'явилася у зв'язку з низьким рівнем розрахунків населення за теплову енергію, а також тому, що нові тарифи на тепло, затверджені на останній сесії Київради, не компенсують усіх витрат на виробництво тепла.

Низькі тарифи в 2000—2006 роках, а також підвищення вартості газу спричинили збитки у 750 млн. грн. Керівники «Київенерго» вважають, що покриття витрат за рахунок субвенції дозволить розраховуватися за спожитий газ у ході опалювального сезону, фінансувати необхідні ремонтно-експлуатаційні роботи і гарантувати надійність теплозабезпечення столиці. А прес-служба компанії заявила, що експерти незалежного аудита і спеціальної комісії Київради, котрі перевіряли відповідність тарифів на ЖКП розміру економічно обгрунтованих витрат на їхнє виробництво, дійшли висновку: компанія їх економічно обгрунтувала, тому істотних зауважень до їх формування немає».

«Київенерго» повідомляє, що тарифи на теплову енергію, затверджені на грудень 2006 року, покривали економічно обгрунтовані витрати і враховували не тільки підвищення вартості газу, частка якого у виробництві становить 65—70%, та інфляційні процеси, а й необхідність проведення невідкладних аварійних та обов'язкових експлуатаційних витрат. Тому й у зв'язку з обмеженнями постачання газу через неповні розрахунки виробництво електроенергії власними теплоелектроцентралями скорочено більш як удвічі. Нині компанія купує її на оптовому ринку за цінами, що перевищують собівартість власного виробництва.

■ СТОЛИЦЯ КОРОТКО

200 тисяч заробітчан зареєструють

За словами начальника головного управління праці та зайнятості Тетяни Кисельової, у Києві легально працює близько 200 тисяч громадян з інших регіонів України. Тому міська влада хоче зобов'язати правоохоронні органи запровадити облік усіх приїжджих, які працюють у столиці без реєстрації. Ідеться про тих, хто може працювати без трудових договорів на ринках, у торгівлі, громадському харчуванні, на будовах.

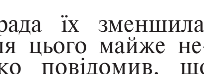
Хрещатик оновлять

Члени робочої групи з благоустрою центральної вулиці столиці пообіцяли змінити центр до Дня Києва — 27 травня. З майданчика перед КМДА приберуть ялинки й посадять рожеві та білі каштани. Депутат Київради, керівник цієї групи Ігор Добруцький вважає, що ялини — це надто... радянський ландшафт. Тож ті, котрі там ростуть, перенесуть в інше місце, а натомість посадять... сербські.

Дерева на центральній вулиці столиці вирубувати не будуть. Ще й посадять майже одну тисячу нових каштанів, лип, можливо, червоних дубів і багряних кленів. Рожеві каштани вартістю 580 євро кожен привезуть з Німеччини. Утім, тамтешні торгівці обіцяли продати їх за півціни, бо хочуть добре зарекомендувати себе на нашому ринку. Загалом на озеленення Хрещатика спрямують 5 млн. грн.

Без грошей нічого не буде

Через перегляд тарифів на ЖКП у бік зменшення стає неможливим підвищення заробітної плати для працівників ЖКГ, заявив перший заступник голови КМДА Анатолій Голубченко. А також, що підвищення зарплати «було закладене в розрахунках на тарифи», але після того, як Київрада їх зменшила, можливостей для цього майже немає. Голубченко повідомив, що «нині вже не можна говорити ні про реальні ремонти, ні про підвищення зарплати».

Повій оштрафують, а звідницю до криміналу

Міліція припинила роботу борделю, що працював на лівому березі Дніпра. Як повідомили правоохоронці, його господарка через оголошення «Пропоную роботу» набрала в «штат» сім повій. Після цього звідниця поширила «візитівки» з телефонами та фотографіями дівчат. Робота жриць кохання оцінювалася залежно від послуг у 50—100 доларів — половину з яких забирала господарка борделю. У міліції повідомили, що до повій застосують адміністративне покарання, а проти звідниці буде порушено кримінальну справу.

День Києва — на набережній Дніпра

Влада змінила порядок святкування Дня Києва 27 травня, оскільки мешканці центральних вулиць скаржилися на гучну музику та натовпи молоді напідпитку. Тому центральну сцену перенесуть з Майдану Незалежності на набережну Дніпра — від Річкового вокзалу до мосту Патона. Очікується, що на святі побуває 1,5 млн. гостей.

За повідомленнями прес-служби КМДА та інформаційних агентств підготувала Наталя КРАВЧЕНКО.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША та Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Юрій БОГАТИКОВ: «Я — за пісню, яка звеличує душу і думки людини»

28 лютого 2007 року виповнюється 75 років від дня народження народного артиста СРСР і України, заслуженого діяча мистецтв Автономної Республіки Крим, повного кавалера ордена України «За заслуги» Юрія Богатикова. Його творчість як співака визнана більш як у 20 країнах світу.

Люди різних професій, різного віку і сьогодні вдячні долі, яка подарувала їм зустріч з благородною людиною, талановитим виконавцем, який мав мужнє і чисте серце.

8 лютого 2007 року Верховна Рада України прийняла Постанову «Про відзначення 75-річчя з дня народження видатного естрадного співака Ю. Й. БОГАТИКОВА».

Наша розмова з автором проекту згаданої постанови народним депутатом України Леонідом Грачем, другом і соратником Юрія БОГАТИКОВА.

— Здається, з часом можна змиритися з болем втрати близької людини. Але життя підтверджує інше. За всієї величі могутньої російської і української мов не знаходиш слів, щоб говорити про Юрія Богатикова в минулому часі. І сьогодні мені здається, що він десь поруч, що він завжди з нами. Що ось відчиняться двері, і я почую його слова: «Вышел в степь донецкую парень молодой...»

В наш час, коли багато чого змінилося в житті, вкотре переписано історію великої держави, коли священне поняття «патріотизм» набуло незрозумілого і якогось розмитого змісту, більшість, я впевнений, і досі захоплюється глибиною пісень Богатикова. Хоч дехто може назвати це партійно-кон'юнктурними творами, ідеологічною «заказухою». Саме їм мені передусім хочеться сказати: «А чи можна запідозрити в чомусь поганому, несправжньому людину, якій аплодували стоячи. Всі! І партійна еліта, і прості, як кажуть, «від станка та сохи» люди.» Все дуже просто. Вони відчували, що в цій невеликого зросту, але Великій Людині — ні грама фальші.

— Сьогодні багато хто говорить про «свободу творчості» тепер і про диктатуру партії щодо культури тоді. І чи не здається вам, що тоді пісні були заідеологізованими?

— А що таке свобода творчості сьогодні? От ви особисто, як це бачите? А я вам ось що скажу, Богатиков, боляче сприймаючи таку «демократію» і «свободу творчості», часто повторював: «У нашій культурі сьогодні так: чорт з ним, якщо прямо на сцені совокуплятися почнуть, проте народ збереться». Звичайно, дуже грубе порівняння, вульгарне, але в значній мірі справедливе.

Мабуть, багато в чому він був правий. В такій «свободі творчості», яку ми сьогодні спостерігаємо, немає нічого хорошого. Зараз все дозволено. А яскравих особистостей, якими ми б могли пишатися на міжнародному рівні, навскидку і десяти не згадаєш. Хоч і родить наша земля таланти, але їх, як діаманти, нема кому шліфувати. «Свобода — це розумна необхідність, — казав Богатиков. — Повинен же бути знайдений шлях до одужання. Це і свобода вам, і демократія».

Богатиков з трепетом завжди розповідав, як він виконував пісню «День Победы». «Духовий оркестр в дві тисячі чоловік і сто тисяч народу на трибунах Республіканського стадіону. В мені таке напруження... Ніякої фонограми не було й заводу. І я пам'ятаю, як піднявся весь стадіон і співав разом зі мною. Це було щось надзвичайне. Мене морозом обсипало, а люди плакали».

Колись Юрія Йосиповича запитали, що для нього особисто означає громадянська, патріотична пісня. Юра посміхнувся і відповів: «У нас іноді прийнято вважати, що «Вперед, заре навстречу!» — це патріотична пісня, а, скажімо, «Русское поле» — це вже лірика. Не згоден! Все, чим живе людина, є громадянським. Для мене особисто критерієм, якщо хочете, надзавданням, завжди було ставлення виконавця пісні до своєї землі, своєї Батьківщини, свого народу. Я — за пісню, яка звеличує душу і думки людини».

У мого друга і однодумця були тверді політичні і життєві переконання, яким він залишався вірним до кінця своїх днів і до кінця своїх днів служив своєму народу. Тим більше, що в такій масштабній людині, яким був Богатиков, глибокий внутрішній світ поєднувався із даром співака, який є нащадком традицій двох нерозривно зв'язаних між собою культур — російської і української.

В цьому, в принципі, весь зміст творчості Богатикова. Краще, більш повно, сказати просто неможливо. Під час вибору репертуару, підбору пісні, яку великий артист хотів подарувати своїм слухачам, він завжди керувався єдиним принципом — якимсь внутрішнім відчуттям він угадував саме ту пісню, «яка звеличує душу і думки людини».

Творче обличчя народного артиста СРСР сформувалося відповідно до його репертуару — витримана академічна манера співу, вірність школі, бездоганна сценічна культура, вміння знаходити контакт з будь-якою аудиторією, серйозне ставлення до кожного твору, який він виконує.

— Мабуть, це саме ті якості, які характеризують справжнього професіонала…

— Так, Юрій Богатиков був професіоналом з великої літери. Він постійно працював над собою, незважаючи на численні високі звання і нагороди. І його самовдосконалення не давало йому розслаблятися і почивати на лаврах. У концертах він подавав своїй аудиторії, своїм глядачам пісні кожного разу по-іншому, по-новому, якось ніби заново їх переживши... Це дуже цінна, на мій погляд, якість для естрадного співака.

Всім, хто його знав, хто був і є прихильником його таланту, хто знає, любить і цінує хорошу музику, зараз не вистачає його пісень. Не вистачає відчуття свята чи що, яке Юра умів створити. Здається, що з його смертю особливо нестерпною стала атмосфера засилля низькопробної пісні, що домінує в музичному житті. Сьогодні так хочеться отримати ковток живлющого повітря, яким була майже кожна пісня із його репертуару. На жаль, тепер їх можна почути тільки в запису. І ще вони продовжують звучати в людській пам'яті. Я впевнений, що жоден житель Керчі не зможе байдуже згадати гімн міста «Золота Керч» у виконанні Юрія Богатикова. Саме цю пісню він виконував на святковому концерті, присвяченому присвоєнню Керчі звання міста-героя. Після цього концерту відбулося наше знайомство, яке стало початком близької дружби на десятки років.

Юрій Богатиков дуже багато працював в студії з молодими талантами. «На жаль, — казав Богатиков, — сьогодні музичні вподобання підростаючого покоління підірвані бездумними, низькопробними творами, які лякають своєю пустотою з радіоприймачів і цілодобово із музичних програм телеканалів. А справжнє потрібно не тільки культивувати, прищеплювати, за ним, як за ніжним паростком, потрібно на перших порах доглядати, щоб воно прижилося. Тому що легко росте тільки бур'ян». Він часто говорив, що потрібна велика ідея, такий собі духовний стержень, який би пронизав усі сфери громадського життя, в тому числі і культуру, яка завжди повинна опиратися на любов до своєї землі, бажання жити по правді, по справедливості. «Національна ідея — вона тут: в наших книгах, музиці, живописі і, звичайно ж, в піснях. В них — наша опора».

— Візитною карткою Юрія Богатикова була пісня «Спят курганы темные»…

А пісня «Давно не бывал я в Донбассе»... Ці пісні полонили глядачів, його сильний голос буквально заповнював весь зал, нікого не залишаючи байдужим.

Саме одному з хлопчаків з «донецкой степи» доля дала можливість досягнути таких висот на радянській естраді. Богатиков високе звання народного артиста СРСР як естрадний співак отримав третім після Леоніда Утьосова і Клавдії Шульженко, а вже після нього ці високі звання отримали Йосиф Кобзон, Софія Ротару.

Народився він в маленькому шахтарському містечку Єнакієве. Працював і творив в Харківській, Херсонській та Луганській філармоніях. А з 1974 — соліст Кримської державної філармонії. Юра — вдячна людина. Він дякував землі, на якій народився і виріс. Дякував своєму краю, який дав йому життя, через пісню надсилав Харкову, Луганську, Херсону, Сімферополю низький уклін. Потужнім, сильним, оксамитовам тембром він висловлював вдячність рідному Донбасу, усім тим містам, де залишав часточку себе.

— Наскільки мені відомо, у житті Юрія Богатикова був досить нелегкий період…

— Юра вірив в ідеали соціальної справедливості, послідовно відстоював принципи інтернаціоналізму, не міг миритися з приниженням людських цінностей. Тому він тяжко, дуже тяжко переживав розпад СРСР. Для нього це була величезна трагедія. Зрада багатьох так званих його соратників залишила глибоку рану в серці співака. Він не міг спокійно дивитися, як в одну мить руйнується все те, що десятиріччями створювалося працею багатьох поколінь. Руйнувати — не будувати. Тоді багатьох навіть, здавалось, досить розумних людей охопила жадоба руйнування. Маестро Богатиков намагався врятувати від знищення соціальні відносини та світоглядні цінності суспільства.

Його талант, величезні артистичні можливості, досконале знання музичної культури і професії співака, звичайно, дозволили б йому відіграти важливу роль в сучасному шоу-бізнесі, який сформувався на початку 90-х років, і займати в ньому провідні позиції. Але на шляху до цього була одна перепона. Невміння кривити душею і жертвувати своїм світоглядом, переконаннями заради матеріального блага.

Більшість аспектів теперішніх стосунків, які, на жаль, стають дедалі звичнішими, у Юри викликали не те що неприйняття, а стійке відторгнення. Дивлячись на новоявлених нуворишів, які відкрито грабували народ України, він без кінця повторював: «Невже не розуміють, що у домовині кишень немає!». Спостерігаючи за безладом «демократії» і некомпетентністю багатьох «слуг народу», Юрій Богатиков завжди казав: «Депутат! Коли виходиш із себе, не забувай закрити рота!».

«Маршал» патріотичної пісні був чесною, мужньою людиною. Він не жив у вигаданому ним самим світі. Він бачив, що свідомістю людей маніпулюють, що людям нав'язують цінності суспільства споживачів, що багато хто втрачає можливість відрізнити зло від добра. Але він ніколи не опускався до цинізму, ніколи не сумнівався в необхідності зберігати вірність своїм принципам, навіть в умовах суспільного розпаду.

І в своєму особистому житті, і в творчості він завжди намагався бути відвертим та щирим. Він не зміг би налаштуватися під чужі йому настрої, навіть якби у нього раптом виникло таке бажання. Те, що в суспільстві панують огидні для нього погляди, його глибоко засмучувало і турбувало. Але жодного разу я не чув від нього наклепів чи презирливих висловлювань в бік українського народу.

Гіркі його слова «Остаюсь с обманутым народом!» викарбувані на його могилі, були внутрішнім девізом останніх років його життя.

Повертаючись до вашого запитання, чесно відповім, що саме розпад СРСР, зрада тих, кому він беззаперечно вірив, брехня, підлість вибили на кілька років із сідла великого співака. Сильний, мужній чоловік не витримав... Звичайно, я всіма способами намагався повернути його до життя. Перебуваючи на лікуванні, якось телефоную Юрі, а він мовчить. Так продовжувалось кілька днів. Я зрозумів, щось трапилось. А ще зрозумів, що мені потрібно якнайшвидше побачити Богатикова. Зважаючи на те, що то був період заборони компартії, і я був ізольований в переносному, звичайно, значенні від усього світу, я не знав, що покінчила життя самогубством, не змирившись з розвалом СРСР, Юлія Друніна, яка була похована в місті Старий Крим, відповідно до її заповіту. З нею тісно товаришував Богатиков. Коли я потрапив до квартири Юрія, вжахнувся. Багато пустих пляшок, безлад в квартирі і, що найстрашніше, пустота і відчай в очах Богатикова. Того само дня я з Юрієм поїхав на могилу Друніної. Він також не знав про її смерть. Побачивши свіжу могилу жінки, перед талантом якої він схилявся, Юрій повів себе по-іншому. А я йому сказав: «Або ти припиниш вести такий спосіб життя, який ти зараз ведеш, або з тобою буде ось так!» і показав на могилу Друніної. Смерть цієї сильної і великої поетеси справді вразила Юрія. Богатиков почав повертатися до здорового, повноцінного життя. Певна річ, цей шлях був складним і тернистим, але він сильна людина, він любив життя, любив людей, любив пісню і подолав свою недугу. Він завжди залишався відданим своїм ідеалам. Колись він сказав такі слова, які назавжди запали мені в душу. Я їх процитую повністю: «Так, я більшовик і людина абсолютно немодна. Мені завжди подобалась комуністична ідея як ідея соціальної побудови суспільства. Звичайно, я багато з чим в той час був не згоден, але коли людина в моєму віці починає змінювати погляди, вона викликає підозру. Я не вірю тим, хто говорить, що вони різко перебудувалися і стали іншими. Такі особи або зламалися, або взагалі людьми не були».

— 2000 року солісткою Кримської філармонії стала донька знаменитості Вікторія… В одному із інтерв'ю вона розповідала, що перша її зустріч з батьком відбулася, коли Вікторії було вже років вісім…

— Він завжди звинувачував себе в тому, що своїй єдиній доньці, яка народилась від першого шлюбу в Харкові, колись приділяв так мало уваги. Тому намагався наздогнати згаяне і трепетно ставився до доньки та онуки.

Юра розповідав, що його перша зустріч з донькою відбулася тоді, коли їй було вже вісім років. Вікторія, звісно ж, про те, що її батько відома і заслужена людина, зрозуміла значно пізніше, але завжди казала, що її виховували в повазі і любові до батька. Вона розповідала, що у неї з батьком схожість у виконанні пісень, одне і те саме їх розуміння і сприйняття. — Навіть на сцену, — розповідала Вікторія — я виходжу, мабуть, внутрішньо повторюючи його — вільно, широко, не по-жіночому. Оксана, онука Богатикова, лауреат не одного дитячого конкурсу, таке враження, ніби вона народилась і виросла на сцені. А в дев'ять років вона на одному із конкурсів посіла перше місце. З того часу Оксанка бере активну участь в різних концертах і фестивалях. А вже в Артек на конкурс ми запросили і Вікторію, і Оксану. Вікторія вже була на той час лауреатом конкурсу імені Клавдії Шульженко, Оксана перемогла в дитячому конкурсі «2000». В Крим онука везла пісню, яку дав їй дід «Не плачь, ветеран!». Як розповідала потім Вікторія, вперше її Оксана співала в Києві. Після виконання цієї пісні стояла повна тиша, а потім зал водночас піднявся і аплодував онуці Богатикова стоячи. Народна любов до сім'ї Богатикових передається із покоління в покоління. Богатикову належала і ідея виконання сімейним тріо пісень воєнних років. Коли вони втрьох співали «Посидим по-хорошему!», глядачі не приховували сліз.

Останні роки свого життя, вже тяжко хворий, він не переставав милуватися білим світом, любив своїх друзів, які залишилися з ним, і повністю віддавав себе доньці та онуці.

— Взагалі про життя та творчість Юрія Богатикова можна написати цілі томи…

— Його яскравий талант надихав, запалював, він не міг залишити байдужим нікого. Успіх супроводжував його на сценах театрів та у концертних залах, на імпровізованих площадках та стадіонах. Якось Богатикову довелося працювати разом з Аллою Пугачовою на стадіонах Ставропольського краю. Юра завжди захоплювався талантом Алли Пугачової. Але на стадіонах, як він казав, вона виступала тільки під фонограму. Богатиков виконував пісні наживо. Тоді ж він, до речі, перший придумав довгий шнур, з яким можна було вільно пересуватися по стадіону, площадці чи сцені. А щоб не було луни, за ним під час виступу носили підзвучку. Алла закінчила свій виступ і... на стадіоні вимкнули світло, а народному артисту Богатикову потрібно було якось виходити з ситуації. Вся команда Пугачової вийшла подивитися, що він робитиме. Відмовитися виступати? Мабуть, сьогодні багато хто так і зробив би. Але у Богатикова була сильна зброя — його голос. І успіх у нього вже був грандіозний. Юрій зі сміхом розповідав, що його тоді врятувало те, що стадіон був не дуже великим — тисяч на п'ять глядачів. З ним тоді гастролював акордеоніст подібний до Богатикова. Їм обом не потрібні були ні мікрофон, ні фонограма. Юра вийшов і щосили закричав: «Ви мене чуєте?». Стадіон у відповідь: «Чуємо!» — «Тоді сидіть мовчки, ми продовжуємо концерт!» Уявляєте, мікрофон не працює, музичного супроводу, окрім акордеона, жодного. Але Богатиков використав всю свою силу, своє вміння, свій Божий дар і заспівав «Спят курганы темные» так, що публіка шаленіла, оплески не стихали, а він шаленів від великої любові до людей. Він і справді був народним артистом, але не тільки за високе звання, а й за народне визнання. І переважна більшість громадян України прекрасно пам'ятає цього співака, чиє ім'я назавжди залишилось серед імен видатних діячів культури та мистецтва другої половини XX сторіччя. Саме він ініціатор і організатор фестивалю «Пісні моря», беззмінний учасник фестивалю «Кримські зорі», брав участь в усіх концертах «Пісня року», постійний учасник міжнародних програм «Мелодія друзів».

Якось він сказав: «Ну чого так несправедливо влаштоване життя? Я маю все! На концертах можу тримати аудиторію рівно стільки, скільки захочу. Можу заставити їх кричати, чи, навпаки, сидіти тихо-тихо. Можу купити практично все, що захочу, і з легкістю позбавитися від цього, віддавши тому, хто більше потребує. Можу дозволити собі будь-яке задоволення. Але як тільки згадаю скільки мені років... За голову хапаюсь. Мамо рідна, і за що? Чому людина, досягши в житті багато чого, обов'язково чує дзвінок звідти: збирайся, дорогий, пора! А я вперто не хочу збиратися, тим більше, що я повний сил, маю безліч ідей і багато працюю. Одним словом, правильно співають у пісні: «Нам рано на покой!»...

Ці філософські роздуми Юрія Богатикова відображені і в пісні з його репертуару:

«Мир движим истиной одной:
Еще не вечер.
И пусть недолог путь земной —
жизнь БЕЗКОНЕЧНА».

«Я — Богатиков, і цим все сказано. Я ніколи не намагався стрибнути вище голови, а просто робив свою справу».

У цьому він весь: народний артист СРСР, народний артист України. І просто ЛЮДИНА.

На знімку: Юрій БОГАТИКОВ, Леонід ГРАЧ, Армен ДЖИГАРХАНЯН.

Дехто може назвати це партійно-ідеологічною «заказухою»

Крим планує закінчити сівбу ранніх ярових культур до 15 березня

Голова Луганської облдержадміністрації Олександр Антипов попередив, що спитає особисто з кожного керівника району за порушення сівозміни і збільшення посівів соняшнику

Єврокомісія дозволила імпорт із нашої країни молока і яєць

(Початок на 1-й стор.).

Надлишки інкубаційного яйця яєчних курей у країні є. Вони йдуть переважно на ринки Грузії, Вірменії та Азербайджану. Молочарі західноєвропейські ринки збуту також оцінюють як перспективні. За словами голови правління асоціації «Укрмолпром» Василя Бондаренка, є можливість закріпитися в країнах ЄС тим молокозаводам, продукція яких відповідає європейським стандартам. «Навіть якщо ми зможемо продавати туди один-два відсотки виробленого в країні молока — вже добре», — зазначив він. А на селі відкриваються широкі перспективи для іноземних інвесторів, яким вигідно буде створювати молочно-товарні ферми, а вироблену продукцію експортувати.

Галина КВІТКА.

■ ВРОЖАЙ

Щоб засіяти поле, треба вирізати худобу

— Це катастрофа, — каже керівник приватно-орендного підприємства «Іванівське», що в Теребовлянському районі на Тернопільщині, Антон Білик. — 51 рік працюю в сільському господарстві, 34 з них очолюю господарство, але такої ситуації на селі не пам'ятаю. Основною культурою, на якій трималася господарка, були цукрові буряки. Торік ми мали чудовий урожай —понад 600 центнерів з гектара. Але ні копійки «живих» грошей за цукросировину не отримали. Замість грошей цукровий завод видав цукор, який неможливо збути. Чим підживлювати озимину? Маємо багато худоби, бички вагою 750—800 кілограмів перестоюють. М'ясокомбінати відмовляються їх брати або пропонують смішну ціну. Вони переробляють імпортну сировину, часто контрабанду, і їм наші біди не болять.

На 70 відсотків наростило торік виробництво продукції агропромислове підприємство «Агропродсервіс», що в Тернопільському районі, а сьогодні його генеральний директор Андрій Баран каже, що недолуга політика в АПК руйнує господарство. З осені підготували під цукрові буряки 2 тисячі гектарів, але з відомих причин сіятимуть не більше 500. Понад 4 мільйони гривень витратили на придбання бурякозбиральної техніки, а тепер куди її дівати? Є 6 тисяч голів свиней, збиралися ще стільки поставити на вирощування, але для чого? Щоб продати за собівартістю — по 5 гривень за кілограм? «Виріжу все до нуля», — обіцяє Андрій Степанович.

— Минулий рік був Роком села, а цей стане його роковинами, — пророкує керівник агрофірми «Горинь», що в Лановецькому районі, Осип Гасюк. — Уперше за роки існування «Горині» ми не готові вийти в поле. Український селянин Україні не потрібний. Банки жиріють на наших бідах, менш як під 20 відсотків кредитів ніхто не дасть. Держава мала повернути кошти для погашення кредитів — де вони? Цукрові заводи відмовляються давати насіння буряку, спиртові — кукурудзи, нема за що купити пальне, добрива. 25 років плекав племінне стадо, а тепер доведеться пустити його під ніж, щоб вийти в поле. Та й що виручимо, якщо худоба нині не в ціні?

Непокоїть те, що про катастрофу з посівною кажуть не лише дрібні, а й найсильніші господарства Тернопільщини. Область торік посіла друге місце в Україні з виробництва сільськогосподарської продукції, давши приріст на 6,7 відсотка, а нині не може вийти в поле. Для проведення весняно-польових робіт потрібно 280 мільйонів гривень. За словами першого заступника голови облдержадміністрації Петра Вовчука, вийти в поле за власні кошти можуть лише 17 господарств, 228 (40 відсотків) мають реальну можливість оформити грошовий кредит, ще 147 господарств (26 відсотків) розраховують на товарні кредити переробних підприємств і комерційних структур, а майже третина агроформувань без допомоги держави — потенційні кандидати в банкрути. Якщо насінням пшениці область переважно забезпечена, то міндобрив до потреби є лише 33 відсотки, засобів захисту рослин — 16, пального — 26.

Хоч як це парадоксально, найбільше господарства підкосив рекордний за роки незалежності врожай цукрових буряків — 2,2 мільйона тонн. Ціна цукру впала до 2.10—2.20 гривні за кілограм за задекларованих урядом 2.85. «Українська продовольча компанія», якій на Тернопільщині належить шість заводів із восьми, заборгувала товаровиробникам за здану продукцію 32,7 мільйона гривень. Нині жодне з її підприємств не веде переговорів про укладення договорів на вирощування цукрової сировини. Цим опікуються лише Чортківський і Кременецький заводи, що належать іншим власникам. Нині на зберіганні на цукрових заводах і в господарствах лежить понад 40 тисяч тонн цукру більш як на 114 тисяч гривень (40 відсотків потреби на посівну). Це практично заморожені кошти. Канали збуту сільськогосподарської продукції монополізовано посередницькими структурами, які диктують ціни, обдираючи селянина до нитки. Не дивно, що від такого життя люди втікають по закордонах. За оцінками експертів, 10 відсотків сільського працездатного населення області нині заробляють на утримання своїх родин за межами України.

Про критичну ситуацію, що склалася в агропромисловому комплексі, йшлося днями на сесії облради, спеціально скликаній з цього приводу. Було багато гарячих виступів. В одному із них пропонувалося гнати свиней до столиці, а трактори — до кордону, щоб перепинити шлях контрабанді. Однак вирішили діяти цивілізовано. Прийнято звернення Тернопільської обласної ради до Президента України, Верховної Ради, Кабінету Міністрів з приводу критичної ситуації, що склалася в агропромисловому комплексі області у зв'язку з незадовільною ціновою, кредитною та податковою політикою. У ньому чотирнадцять вимог. Чи почують крик селянської душі нагорі?

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Хмелярі застрягли в минулому

■ ПРОБЛЕМИ ГАЛУЗІ

— А що то воно таке? — допитуються люди, які вперше проїжджають Житомирщиною і бачать з вікна автобуса поля, густо заставлені бетонними стовпами, між якими — височенні бур'яни, зелені влітку і чорні взимку. Якщо сказати коротко, що це — колишні хмільники, то буде тільки половина правди. Бо треба додати, що колись господарства, які спеціалізувалися на вирощуванні духмяних шишок для пивоварів, у грошах купалися, адже жодна інша сільгоспкультура не давала такого рівня рентабельності. За останні десять з гаком років ще не було жодної наради хмелярів України, на якій не звучали б ностальгійні спогади про ті часи, коли вони вирощували стільки сировини, що вистачало всім пивзаводам СРСР, ще й на експорт чимало йшло, причому до таких цінителів пива, як німці та чехи. А для Житомирщини то була особлива гордість, адже три чверті союзного виробництва хмелю припадало на цю область.

Кожен, хто пам'ятає часи, коли майже все пиво називалося «жигулівським», і не забув, який воно мало смак, скаже, що пивовари здійснили справжній прорив до світової якості продукції. А статистика свідчить і про кількісний прорив: зростання за рік якщо не на 20, то принаймні на 12 відсотків. Та от заковика: не з нашої хмелесировини ота пивна ріка (торік, за оцінкою, близько 270 мільйонів декалітрів, частина — на експорт). А у хмелярів — тільки згадки про те, що Україна займала колись п'яте місце за виробництвом сухих шишок. Потреби пивзаводів у хмелесировині, якщо рахувати за альфакислотою, забезпечуються вітчизняною сировиною тільки на 13 відсотків. І це за умов, коли у світі виник дефіцит шишок, а отже й ціни на них підскочили.

Не варто, мабуть, сипати сіль на рани і згадувати цифри з тих програм відродження галузі, які приймалися наприкінці минулого століття, коли було запроваджено одновідсотковий збір на розвиток хмелярства, садівництва і виноградарства. Причини, чому намічене залишилося на папері, пивовари пояснюють тепер дуже просто: пивзаводи давно працюють за вимогами ринкової економіки, а от хмелярі застрягли десь у минулому часі. Головну проблему ще два роки тому останні визначили так: за хміль взялися «танкісти й чекісти». Малося на увазі, що гроші, які виділяються на закладання хмільників і догляд за ними, виявилися для декого надто привабливими. Виникли різні фірми, які одержували кошти, справно звітували про їх «освоєння», а спливав час і виявлялося, що посадки загинули або надто зріджені і т. д.

А кошти виділяються справді чималі. Область одержала торік 12,5 мільйона гривень на 802 гектари хмелеплантацій (всього по Україні їх 1112 гектарів). Механізм виділення коштів цього року вдосконалюється, тож, можна сподіватися, випросити гроші, «освоїти» їх і зникнути стане невигідно.

Але не лише в цьому проблема. Коли слухав пивоварів, науковців, виробничників і керівників, які за цю галузь відповідають, здавалося, що розмовляють вони різними мовами і зустрілися вперше. Хоча насправді багато з того, про що йшлося на нараді, вже доводилося чути раніше.

Грошей у закладання нових плантацій пішло вже чимало. І зрушення є. Торік тільки на Житомирщині з'явилося 60 гектарів нових плантацій — у два з половиною рази більше, як позаторік. А чи завжди продумано зробили це навіть там, де хміль в'ється по шпалерах? Розсадництво, як було заявлено, у складному стані. Те, що більшість насаджень зріджена на 20-30 відсотків, — лише одна сторона проблеми. Дуже мало чистосортних плантацій. У 2004 році за 1 мільйон 200 тисяч гривень бюджетних коштів вирощено саджанці методом інвітро. Але 68 гектарів хмеленасаджень виявилися сортосумішами, про що свідчать акти апробації і акти обстежень хмелеплантацій, які були проведені на вимоги Мінагрополітики. Тепер, як було заявлено, теж невідомо, вирощено чистосортний матеріал чи знову насадимо сортосуміші — це буде видно тільки через два роки. У цьому зв'язку прозвучало запитання до Інституту сільського господарства Полісся: хіба не можна було відновити роботу лабораторії? Пивовари налаштовані категорично: суміші їм не потрібні. Іван Царенко, який очолює господарство «Пасічна» на Хмельниччині, щоб не потрапити в халепу, пішов іншим шляхом: саджанці йому вирощували аж у Чехії. Причому і нові технології, і техніку під них там наглянув.

Пивовари, науковці й виробничники ніяк не розберуться, які саме сорти потрібно вирощувати. Складається враження, що закликів знайти порозуміння, які звучали на попередніх нарадах, ніхто й не чув. А хміль — багаторічна рослина, то не пшениця, сорт якої за рік можна замінити. Посадити щось таке, що не матиме попиту в пивоварів, — гроші на вітер викинути. А як зорієнтуватися, коли один авторитетний промовець закликає скорочувати площі під Клоном-18 (це ще довоєнний сорт, займає 40 відсотків площ), замінювати сучасними. А їх уже створено близько трьох десятків — вибір на будь-який смак. Інший не менш авторитетно заперечує: це ж єдиний сорт, який визнають за кордоном. Перш ніж його замінювати, треба провести міжнародну сертифікацію інших. А це кілька років триває. Ще одна думка: навіщо господарства висаджують багато сортів по два гектари? Це ж призведе до сортосумішей, від яких відвертаються пивовари. Не потрібно такої великої «колекції», треба вибрати ті сорти, які справді вигідні господарствам, влаштовують пивоварів, сертифікувати їх — тоді буде гарантія реалізації, а отже, й прибутків. Адже навіть та наша сировина, яка нічим не поступається зарубіжній, реалізується за ціною найдешевшої групи — не проходила апробації...

Не випадково заступник міністра агрополітики Сергій Мельник закликав хмелярів учитися жити за правилами ринкової економіки. На це вони мають ще років сім — стільки після вступу до СОТ може протриматися 20-відсоткове ввізне мито на хмелесировину.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

БУРЯКОВА БОМБА

Ще минулої сесії депутат обласної ради, керівник ТОВ НВА «Перлина Поділля» із села Квітневе, що в Білогірському районі, Герой України Петро Іващук звернувся із депутатським запитом, в якому вимагав створити спеціальну комісію і розслідувати діяльність ТОВ ІВК «Агроцукор». Останнє, за свідченням депутата, заборгувало його господарству понад дев'ять мільйонів гривень за здану сировину.

Уже наступної сесії депутат хотів почути про результати роботи комісії. Однак з'ясувалося, що вона навіть не була створена. Натомість із міліції, прокуратури та Служби безпеки надійшли відповіді, в яких зазначалося, що жодного криміналу в цій справі не вбачається.

Іващук, якого підтримали деякі депутати-аграрники, був просто шокований такою відповіддю: комісії немає, криміналу немає, і взагалі, нікому ніякого діла немає до того, що від багатомільйонних боргів постраждало не лише його господарство, а й ціла низка інших. Якщо Герой України не може знайти правди, то де її шукати простому дядькові, що згорбатився на буряковому полі?

Гіркі корінці...

Петро Іващук — не такий уже й простий чоловік. Сьогодні його господарство об'єднує одинадцять сіл і майже дванадцять тисяч гектарів орної землі. У найважчі часи в буквальному розумінні по кілька гектарів він складав його докупи. Хай би хто і що казав про труднощі аграрної справи, а він уміє брати від землі мільйонні прибутки. Тому сказати, що через недосвідченість або неуважність вскочив у халепу, було б неправдою. Він і сам не приховує, що з бурякопереробником, з яким виник нинішній конфлікт, співпрацює вже не перший рік.

І торік саме в цього партнера взяв майже п'ять мільйонів гривень кредиту під посів буряку. Подальша співпраця між «Агроцукром» та господарством була закріплена відповідним договором. У ньому чітко зазначено: постачаючи корені на Клембівський цукровий завод, спочатку господарство розраховується за взятий товарно-матеріальний кредит, а після цього «Агроцукор» здійснює попередню оплату (зверніть увагу: гроші — наперед) за кожні п'ять тисяч тонн сировини. Ціна кожної тонни — 305 гривень. Спочатку все, справді, йшло дуже добре. «Перлина Поділля» збирала по 670 центнерів коренів з гектара. Понад 55 тисяч тонн у заліковій вазі було доставлено на переробку. Коли пішов перший цукор, всі полегшено зітхнули: господарство буде із добрими грошима. Цукровики мали заплатити «Перлині Поділля» майже 17 мільйонів гривень.

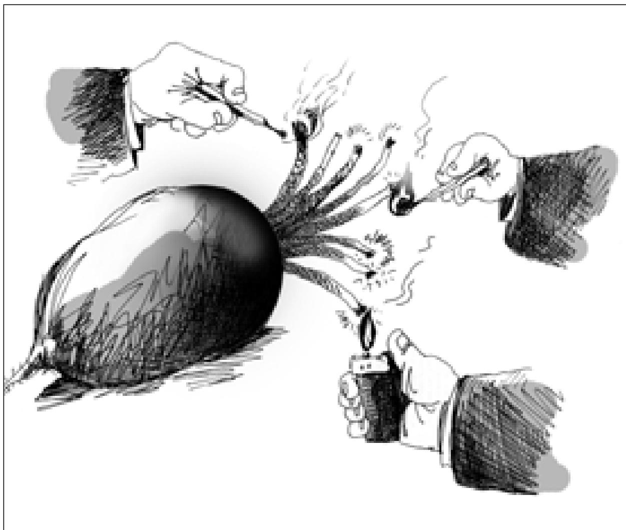
І гривні, справді, потекли до каси господарства. Воно погасило свій борг перед заводом, отримало частину цукру, жом, патоку і навіть майже три мільйони «живих» грошей — усього разом понад 7,7 мільйона гривень. Але тільки-но почали зупинятися бурякові потоки на завод, перекрились і зворотні фінансові потоки з нього. За здану сировину господарство недоотримало 9,2 мільйона гривень.

— Для нас це не просто банкрутство — це знищення господарства, — переконаний Іващук. — Я не можу виплатити заробітну плату, а такого ще жодного разу не було в моїй практиці. Не можу ні розрахуватися з кредитами, ні взяти нові. Не можу заплатити нашим закордонним партнерам за поставлену техніку. Та найгірше, що не можу знайти справедливого рішення на користь господарства.

...І ще гіркіші вершки

Пам'ятаєте стару казку про вершки і корінці, коли один постійно з'їдає все солоденьке, а інший залишається лише з гіркотою у роті? Її сюжет наче повторюється в стосунках аграріїв і цукровиків. От тільки й останні стверджують, що їм теж тепер не до солодкого.

Коли депутати-аграрники почали в один голос волати, що їх обдурюють, і кожен міг би навести не один приклад із своєї тру-

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Зульня знає, як Брюшків зникає

■ РЕАЛІЇ

На мапі цього села немає. Але з адміністративно-територіального списку село Брюшків не зникло завдяки трьом його старожилам, які мешкають у двох оселях. Решта хат давно спорожніла.

— Чому зникає Брюшків? — поцікавилися у секретаря Пеньківської сільської ради Костопільського району Наталії Чайковської. І ось що почули у відповідь:

— Мабуть, тому, що свого часу його зарахували до «неперспективних». Цими днями там померла бабця Поліксенія. Старенька у свої майже дев'яносто необачно травмувалася на власному обійсті. Сильно покалічилася...

Щодо самої історії села, то знаю тільки, що колись там були чималі поклади залізної руди, навіть печі стояли, де її переплавляли. Тоді ще проходила вузькоколійка, якою і доставляли руду спочатку в Малинськ, затим на Сарни, далі на Ковель... Відтоді і село названо було Руднею. А вже за радянських часів, мабуть, у сімдесяті чи й то пізніше, чомусь перейменували село на Брюшків.

— Цікавитеся, чому Брюшків? — долучається до розмови Пеньківський сільський голова Юрій Борейчук. —Місцеві краєзнавці припускають, що назва прижилась через те, що у місцевих лісах родить багато брусниці. Сюди люблять їздити на відпочинок, особливо влітку, мешканці райцентру. Пригадую, наприкінці вісімдесятих років минулого століття туди мали дорогу з твердим покриттям прокладати. Але, як у нас і тепер буває, не знайшлося в бюджеті коштів. На тому все, як кажуть, затихло. І досі ота відстань у кілька кілометрів залишилась грунтівкою, яку здолати в негоду можна хіба що кіньми, — на доказ цих слів Юрій Петрович вказав на фуру біля сільради, якою й добираються до таких ось глухих сіл, як Брюшків.

Півгодини їзди на санях і ми вже в Брюшкові, яке швидше нагадує хутір, ніж село. Зупинились біля хати, з комина якої в'ється димок. Тут живе подружжя Кособуцьких. Переступили поріг. Хазяї спочатку здивувались — надто рідко навідуються сюди гості, а потім розговорилися.

— Тут я народився, тут і помиратиму, — каже Ананій Прокопович. — Із семи літ пас овечки, а після семи класів вивчився на столяра, служив у Росії, повернувся додому, доглядав колгоспну худобу. За радянських часів працював на домобудівному комбінаті в Костополі. Отоді де тільки не побував у відрядженнях — і в Росії, і в Башкирії...

— Мені теж вистачало клопотів, — каже Євдокія Кіндратівна. — Народила та виховала одинадцятеро дітей. Як діти були ще малими, отримувала п'ять кілограмів пшона або рису на трудодні. У колгоспі копійки платили за тяжку працю. У полі, на фермі, на різних роботах. Ото маю тільки що документ про присвоєння звання матері-героїні, підписаний Брежнєвим. Та, слава Богу, діти повиростали, двоє із сім'ями навіть живуть і працюють в Америці, кличуть до себе, а я і мій старий хочемо померти тут, на рідній землі. Тримаємо корову, курей, гусей.

— Як на наші літа, — зауважує Ананій Прокопович, — то ще тримаємось. Раз на тиждень ходжу по хліб у сусідні села Пеньків чи Мар'янівку, купую десяток буханців, щоб надовше було. А як уже не зможу, то дітей повідомлю через сільраду. Бо нас у Брюшкові лише троє на ногах — ми з дружиною і старий Ярмак. Щоправда, сусід занедужав, інвалідом по зору став...

— Надіємось лише на себе. І на те, що діти не забуватимуть, — каже старенький. — Маю ж іще тридцять троє онуків. Але ніхто із них у лісі не хоче жити... Воно й зрозуміло — ні тобі клубу, ні тобі фельдшерсько-акушерського пункту, ні магазину... Одне слово, глушина. Забігають хіба що дикі звірі. Ото минулого літа на свій страх і ризик виганяли палицями з хліва лисицю, яка за кілька днів роздерла п'ятеро індиків. Добирався до гусей і вовк...

Розмова добігла кінця. Сфотографувалися на згадку подружжя Кособуцьких. А ми подумали, що невдовзі зникне ще одне село, а пам'ятатиме про нього хіба що річечка Зульня, яка несе свої тихі води в Горинь і скрашує цю напівзабуту місцину.

Віктор ШКЛЯРУК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімках: тільки гривастий коник Мейсон може доставити бездоріжжям у Брюшків; останні мешканці Брюшкова Ананій Прокопович і Євдокія Кіндратівна Кособуцькі.

Фото Віктора ШКЛЯРУКА.

■ ПИТАННЯ РУБА

І де ж наші паї?

Президенту України
Голові Верховної Ради,
народним депутатам
Прем'єр-міністру України

Ми, жителі села Сабадаш Жашківського району Черкаської області, бажаємо отримати відповіді на наші вимоги-запитання, які витікають з ваших обіцянок стосовно вирішення виділення земельних паїв вчителям, медикам, поштарям, а також молоді. Загалом селянам, які постійно проживають у сільській місцевості, але з тих чи інших причин не отримали земельних паїв. Доходить до парадоксів: багато є таких людей, котрі працювали в колгоспі, КСП, але чомусь в архівах не знайшли їхніх заяв про вступ до КСП-колгоспу. Але ж цей факт не може бути причиною відмови надати землю, адже без заяви керівники господарства не мали права брати на роботу. Під час розподілу паїв у багатьох господарствах, керуючись обіцянками представників найвищих органів влади, комісії залишали резервну землю. В нашому господарстві для цих цілей було зарезервовано 400 гектарів (деякі інші господарства не вірили владі і розподілили землю всім). Сьогодні наша земля стала власністю району — РДА. Але ж ця земля належить споконвіку громаді села Сабадаш! Ми хочемо, щоб вона була виділена жителям нашого села. Ще у нашому селі є чотири ставки, які також «якимось законом» значаться у розпорядженні району. Адже ми могли б їх продати, а гроші використати на газифікацію села, відремонтувати капітально клуб де впала стеля, немає вікон, — таких проблем за комуністів не виникало!

Підійшов час продажу землі, навколо цієї проблеми закрутилось-завертілось, кожна сторона хоче стати в позу захисника селянина, здобути в його очах підтримку на майбутніх виборах. Ми попереджаємо: не пніться навшпиньки, висоти поваги ви не удостоєтесь у селян... Цей злочин колишньої влади, багатьох із вас. Адже ви творили «реформу» КСП, ви не спромоглися запитати селян, а чи хочуть вони такої реформи, яка знищила село, опустила до рівня нижче землі, оганила і принизила не тільки селян, а і всю Україну.

Вдумайтесь, наш Жашківський район, земля героїв соцпраці, орденоносна земля, сьогодні стоїть в руїнах, на якій поселили ви інвесторів, які цілеспрямовано донищують тваринницькі комплекси, інші сільськогосподарські споруди. Наш район мав більш як 50 тисяч великої рогатої худоби (нині лишилося приблизно дві тисячі ВРХ!), 30 тисяч свиней, мав вівці, коні, птахофабрики — сотні тисяч качок — і ми не боїмося Бога? Все знищено, весь комплекс вирощування і утримання скота розвалений — розграбований, а селяни від такого подарунка влади стали мертвим баластом на своїй землі. Одним помахом руки Кучми знищено село. Земля передалась «інвесторам». Це той клан, що накрав «десь» і прийшов в село, щоб закрити ті діри, які дають змогу перекачки грошей в їхні кишені. Земля разом із селянами уже продана давно, укладено договори на оренду землі на 5—10 і більше років, за декілька мішків зерна. Тому продаж землі не можливий, доки не вийдуть терміни оренди, тому тут потрібен закон, який дасть кожному і за будь-яких обставин розірвати договір оренди у зв'язку з продажем землі. Це потрібно робити терміново, інакше потім виникнуть проблеми з відшкодуванням збитків. Земля як товар повинна мати ціну, нижче якої ніхто не вправі опуститись, а 15 відсотків податку — це надбання сільських рад.

Висока владо, ми чекаємо термінової відповіді!

Петро САДІВСЬКИЙ.

Сабадаш
Жашківського району
Черкаської області.

розірвалась у депутатській залі Хмельницької облради

дової практики, коли переробники не розрахувалися сповна за здані буряки, захистити честь мундира взявся Микола Агарков, директор ВАТ «Шепетівський цукрокомбінат». Хоча до роботи його підприємства претензій не було, він переконаний: цукровики працюють чесно, але їм заважає невиважена економічна політика. Зокрема, цьогорічне збільшенні виробництва призвело до різкого падіння цін на цукор, а звідси — збиткова робота підприємств і неможливість розрахуватися за боргами, що виникли перед товаровиробниками.

Агарков навів свою арифметику: торік підприємство виробило 8 тисяч тонн цукру, а цьогоріч на складах лежить понад 20 тисяч тонн. Собівартість становить близько трьох гривень за кілограм, а продати за такою ціною стає дедалі проблематичніше. До того ж і господарства завинили лише цьому заводу майже 9 мільйонів гривень. Тож усі звинувачення можуть мати і зворотний характер.

У цих аргументах є і своя логіка, і своя правда. Але найгірше те, що шукати оптимальний вихід із ситуації цукрова імперія не надто прагне. Бо проблеми, а вони, справді, є, створюють дуже вигідне тло для тих, хто хоче з'їсти одночасно і солодкі вершки, і гіркі корінці.

— Пояснюючи ситуацію проблемами в ціноутворенні, цукровики області заборгували нам майже 5 мільйонів гривень, — розповів керівник однієї з найпотужніших аграрних компаній в області Михайло Стадник. — Зважаючи на те, що ціна цукру на ринку сьогодні становить менше трьох гривень, я готовий був забрати свій же цукор за ціною і три з половиною, і навіть чотири(!) гривні. Та весь парадокс у тому, що й цього не віддали. Я вважаю, що в галузі працюють спеціально розроблені тіньові схеми, які спрямовані на одне — не розраховуватися із здавачами сировини. На цьому робляться шалені гроші.

На такі слова багато хто міг би ствердно хитнути головою. Крім двох фігурантів скандалу: самих цукровиків та ще... влади. Вадим Лейві, керівник ТОВ ІВК «Агроцукор» теж щиро переконаний, що він не винуватець, а жертва ситуації. У нього свої проблеми, що тягнуться вже не один рік і коштують не один мільйон гривень.

— Навіть через суди ми не можемо забрати наш цукор, — поскаржився Лейві. — Торік він ще коштував 28 мільйонів гривень, а тепер — лише 20. Ціна на цукор 2,85 гривні, яку поставила держава, просто недопустима, бо обходиться він у 3,2 гривні. Все це так. І після таких аргументів хочеться пожаліти цукровиків. Якби не було шкода самих себе, тих, хто, врешті-решт, купує і платить за всі аграрно-цукрові проблеми. Бо всі тіньові схеми, проблеми із власністю, масштабний переділ влаштовує не споживач цукру і не виробник буряку, а самі ж цукровики.

Хто злизує найсолодше?

Відповіді на це запитання немає. І, на жаль, давати її ніхто не збирається. Бо той, хто хоче знати правду, її не дошукається. Той, хто може її знайти, не дуже й хоче. Історія з зниклими мільйонами «Перлини Поділля» там, де розпочалася, там поки що і закінчилася — в господарстві.

На початку січня обласна прокуратура дала відповідь на звернення депутата Петра Іващука: за наведеними фактами умисного невиконання договірних зобов'язань з боку ТОВ ІВК «Агроцукор» ВДСБЕЗ обласного УМВС відмовлено в порушенні кримінальної справи. У зв'язку з передчасністю прийнятого рішення прокуратурою області постанову про відмову в порушенні кримінальної справи скасовано.

Здавалося, зажевріла хоч якась іскра надії. Але за кілька днів уже голові облради на запит депутата з тієї ж прокуратури надійшла інша відповідь: підстав для вжиття заходів прокурорського реагування не вбачається.

З обласної Служби безпеки на ту само адресу було повідомлено, що в цій ситуації ознак злочинів, підслідних органам СБУ, не виявлено. З управління МВСУ в області повідомили: «Прийнято рішення про відмову в порушенні кримінальної справи відносно директора ТОВ ІВК «Агроцукор»... за відсутністю в його діях складу злочину».

Цивільно-правові відносини всі інстанції запропонували вирішити в господарському суді. А останній за два тижні вже встиг двічі перенести засідання. До того ж він зобов'язав позивача своєю ухвалою «провести взаємозвірку з відповідачем стосовно кількості поставленого цукрового буряку... та примірник акту подати в судове засідання». Наперед можна сказати, що цього документа в суді не буде. Бо, як свідчить акт, складений представниками «Перлини Поділля», їхня спроба провести таку звірку закінчилася відмовою з боку відповідача. Отож попереду — глухий кут?

А тим часом поки депутати-аграрники б'ються за створення відповідної комісії і призначення її головою депутата Василя Шуляка, людини, котрій найбільше довіряють, голова облради закликає не драматизувати ситуацію. На підтвердження того, що влада турбувалась про збереження і розвиток цукрової галузі, повинна була прозвучати і коротка доповідь заступника голови ОДА з аграрних питань Володимира Кирилюка. Початок її, справді, був оптимістичний. За три роки виробництво цукру в області збільшилось із 108 тисяч тонн до 196. До того ж почали працювати три цукрозаводи, котрі раніше простоювали.

Якби на цьому поставити крапку, можна було б повірити в успішне відродження галузі. Однак далі прозвучали й інші цифри. Цукровики завинили перед аграріями 80 мільйонів гривень. Більше половини цієї суми винні заводи, що розташовані на Хмельниччині. Останні своїм же господарствам не віддали 17 мільйонів гривень. З усього виходить, що «Перлина Поділля» — не перша і не остання в цьому списку. Так само ясно і те, що примусово стягувати ці борги ніхто не береться. Винних немає. Є лише господарства, яким заводи не віддали мільйони. І цукрозаводи, перед якими завинили господарства. Правди між ними немає.

Замість післямови

Чим закінчиться боротьба Героя України за гроші господарства, невідомо. Але вже тепер він знає точно: буряк — надто ризикована культура, щоб із нею мати справу. Ще восени, отримуючи рекордні врожаї і сподіваючись на добрий прибуток від високорентабельної культури, Іващук збирався засівати навесні 850 гектарів цукристих. Тепер від усіх цих планів він готовий відмовитися. Земля не пустуватиме — господарство сіятиме кукурудзу, котра і в обробітку легша, і прибутки приносить кращі. А головне — це валюта, яку нікому не потрібно здавати на переробку. Її можна зберігати у своїй коморі і за потреби продавати.

Так господарство рятується від банкрутства. А запитання про те, що від цього матиме цукрова галузь, просто зайві.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

РЕГІОНИ

СЕРЕДА, 28 ЛЮТОГО 2007 ■ № 37 (4037)

Одеська область була створена постановою 4-ї позачергової сесії Всеукраїнського Центрального Комітету від 9 лютого 1932 року. Ця постанова набрала чинності 27 лютого 1932 року

Візитна картка

- *Територія Одеської області — 33,3 тис. кв. км (5,5 відсотка території України)*
- *Населення області — 2,4 млн. чоловік*
- *На території області проживають представники 133 національностей*
- *В області 2,5 млн. га сільськогосподарських угідь, у тому числі більш як 2 млн. ріллі*
- *Територія області поділена на 26 районів, 7 міст обласного підпорядкування, 33 селища міського типу і 1136 сільських населених пунктів*
- *На один квадратний кілометр припадає 73 особи. Це — найменш заселена область України*
- *В області — 8 морських і річкових портів*
- *Зареєстровано 64019 суб'єктів підприємницької діяльності*
- *Працює 2197 промислових підприємств*
- *Прямі іноземні інвестиції в економіку регіону — 595 млн. доларів США*
- *Рівень безробіття найнижчий в Україні — 2,1 відсотка*
- *У регіоні зареєстровано 7051 сільськогосподарське підприємство*
- *В області налічується 24 вищі навчальні заклади, 975 середні навчальні заклади, 9 театрів, 5005 пам'яток історії і культури, 13 музеїв, 885 бібліотек*

Час підсумків, час починань

— Традиційне запитання: з яким настроєм зустрічає область свій 75-річний ювілей?

— Наш регіон — гідна область у гідній країні. Одещина, не побоюся цього порівняння, — перлина не тільки України, а й, без перебільшення, всієї Європи. Сьогодні вона є високорозвиненим індустріальним регіоном, однією із житниць держави, морськими воротами України. Наші машинобудівні підприємства відомі в усьому світі, впевнено розвивається суднобудівна галузь. Область є членом авторитетних міжнародних організацій — асамблеї європейських регіонів, єврорегіону «Нижній Дунай», Конференції приморських регіонів Європи й асамблеї європейських виноробних регіонів.

Підсумки минулого року свідчать, що область знаходиться на підйомі. Отримано у вигляді доходів до обласного бюджету 416,5 мільйона гривень, що становить 111,8 % від планових завдань, обсяги промислової продукції з основних видів промислової діяльності збільшилися на 6,6%. Усіма категоріями господарств зібрано 2,8 мільйона тонн зерна (включаючи кукурудзу). Зросли вантажоперевезення, середньомісячна зарплата досягла 1009 гривень, обсяг прямих інвестицій на одну людину становить 284 долари.

Але ми не розглядаємо ювілей тільки як привід для урочистих заходів, хоча й без них не обійтися. Так, ювілей — це час підсумків, але й час починань, сьогодні ми думаємо вже не тільки про день завтрашній, а й післязавтрашній.

— Дев'five місяців ви очолюєте обласну раду. Вдалося за цей час перетворити її не в клуб за політичними інтересами, а в колектив однодумців, головною турботою якого є не партійні інтереси, а інтереси територіальної громади області?

— Політику роблять не на мітингах і референдумах, а реальною працею — це аксіома, на мій погляд, місцевого самоврядування. В обласній раді сьогодні 120 депутатів, які представляють дев'ять політичних сил. Регіональна антикризова коаліція в обласній раді представлена депутатами від Партії регіонів (49 осіб) і Соціалістичною партією (18 мандатів). Так, в антикризової коаліції сьогодні в обласній раді більшість голосів. Але це аж ніяк не означає, що вона «давить» на депутатський корпус, нав'язує свою точку зору обласній раді. Трапляються гострі дискусії, суперечки. І це нормально. Обласна рада — не особовий склад, а склад особистостей.

За 9 місяців сформувався нормальний ритм і режим роботи обласної ради. А головне, на мою думку, депутати чітко розуміють свою місію — вони не статисти при обласній державній адміністрації, не кнопкодави, а реальна політична сила, котра представляє інтереси територіальної громади.

— «Голос України» писав торік, що обласна рада й особисто ви взяли під контроль рішення найгострішої ситуації в районному центрі Рені, де в результаті сильної зливи в 2005 році близько двохсот сімей залишилися без даху над головою. Будівництво 125-квартирного будинку для потерпілих розтяглося на невизначений термін. Чи вирішено проблему цього довгобуду?

— Я побував у Рені, зустрічався з людьми, котрі постраждали від повені. Вони казали мені, що вся надія тільки на новий склад обласної ради. Ренійців не раз раніше обманювали, обіцяли, а в результаті будівництво будинку було заморожено.

Скажу, що трагедію ренійців обласна рада сприйняла як трагедію не місцевого масштабу. Я зустрічався з Миколою Яновичем Азаровим, пояснив йому масштаби шкоди, завданої повінню, заручився його підтримкою на поновлення фінансування довгобуду з держбюджету. Таку підтримку і розуміння Кабінету Міністрів ми відчули. Ми провели перегрупування фінансів в обласному бюджеті і зрушили будівництво з точки замерзання.

3 лютого перші 40 ренійців, чиї будинки були зруйновані повінню, отримали ордери від новеньких квартир. Люди плакали і говорили, що, з'ясовується, у влади може бути і людське обличчя. А воно, таке обличчя, у влади повинно бути завжди, адже влада депутатам дарована народом.

Соціальна спрямованість роботи обласної ради — це стратегічна лінія депутатського корпусу. Торік бюджет профінансував капітальний ремонт дев'яти сільських шкіл, будівництво десяти кілометрів водогінних мереж, завершення будівництва школи в Ананьєвому, реконструкцію дитячої музичної школи в селі Іванівка, капітальний ремонт і реконструкцію систем опалення в 15 школах.

— У ході обговорення бюджету, розробленого обласною державною адміністрацією і запропонованого на розгляд сесії обласної ради, нерозуміння депутатів зустріла позиція виконавчої влади у виділенні мізерних коштів на розвиток сільського господарства. Така позиція стривожила селян, виходить, що один із пріоритетних секторів народногосподарського комплексу залишається без фінансової підтримки обласної ради?

— Для більшості депутатів нинішньої каденції це перший прийнятий бюджет. Ми вчимося, як то кажуть, на ходу. Природно, що до бюджету вноситимуться зміни, Зокрема й до тих його розділів, що стосуються розвитку агропромислового комплексу. Селян без фінансового плеча обласного бюджету ми не залишимо. Заплановані обласним бюджетом кошти на АПК — це просто небажання розуміти, що для аграрної області, якою є Одещина, сьогодні вкрай необхідна фінансова підтримка обласного бюджету.

Серед депутатів обласної ради багато сільських трудівників, у тому числі керівники кращих господарств регіону — Герої України Зінаїда Гришко і Володимир Видобора. Їхні аргументи, як і аргументи інших депутатів, переконали: не можна сьогодні заощаджувати на АПК. Селянин має відчути себе на землі справжнім хазяїном — турботливим і відповідальним. Таким, котрий думає не тільки про миттєвий результат, а й довгострокову перспективу. Переконаний, наша земля і сільське господарство в цілому сторицею віддячать за такий вдумливий і уважний підхід.

— Миколо Леонідовичу, пристрасті, що бушували навколо прийняття законів України «Про Кабінет Міністрів», про імперативний мандат, не оминули й обласну раду.

— Якщо говорити про імперативний мандат, то на розміщення політичних сил в обласній раді він геть не вплине — фракції Партії регіонів і СПУ не втратили жодного партійного «багнета» і, отже, ніяких політичних бур не передбачається. Щодо закону «Про Кабінет Міністрів», то він, на мій погляд, уперше з повагою ставиться до місцевого самоврядування, вважаючи його одним із пріоритетів державної політики.

Сьогодні місцеве самоврядування області — це 517 рад різних рівнів, що об'єднують понад 10 тисяч депутатів. І ради, і депутати повинні стати реальною силою на місцях. Для цього потрібно, щоб центр не затримувався з вирішенням питання про децентралізацію влади, яким варто поділитися з регіонами. Для цього необхідно надати конституційну можливість обласним і районним радам формувати виконавчі органи, щоб вони мали всю повноту виконавчої влади. Подруге, переглянути Податковий кодекс, і левову частку податків, які виплачує малий і середній бізнес, залишати в розпорядженні місцевих рад. Тільки тоді вони зможуть реально впливати на кадрову і фінансову політику.

— На карті області з'явився новий населений пункт — селище Білий. Сьогодні про нього говорить половина Європи.

— Справді, відповідно до рішення Верховної Ради на острові Зміїний утворено населений пункт, який названо селище Білий. Не говоритиму про міжнародні суперечки навколо острова Зміїний. Скажу тільки, що це територія України, і нам чужої землі не треба, але і своєї жодного вершка нікому не віддамо. Селище розташоване за 37 кілометрів від міста Вилкового і територіально входить до Кілійського району Одеської області.

Сьогодні в селищі йде нормальне життя — працює пекарня, будується готель, завершується будівництво очисних і каналізаційних споруд. Працює комунальне підприємство «Острівне». Понад 60 мешканців селища Білий можуть користуватися послугами Інтернету, банку, працює магазин, фельдшерсько-акушерський пункт. До двох причалів на Зміїному одночасно може підійти до чотирьох суден. Відповідно до державної програми розвитку інфраструктури Зміїного щорічно на його облаштування виділяються чималі фінансові суми. Вони йдуть на берегоукріплювальні роботи та будівництво житла, утримання маяка й інших гідрографічних споруд.

Відповідно до Генерального плану розвитку селища Білий там буде побудовано шість нових житлових будинків, два готелі, кафе, розважальний центр, універсальний зал на 100 місць, амбулаторія, лазня, сауна, продовольчий склад і ремонтна майстерня. Не виключено, що цього року відбудуться перші в історії острова Зміїний вибори до селищної ради.

— Миколо Леонідовичу, ваші побажання землякам.

— На унікальній землі Одеської області живуть унікальні люди — добрі, роботящі, веселі й оптимістичні. Міцного здоров'я, щастя, успіхів у роботі. І як кажуть в Одесі, — щоб ви були здорові. Удачі й упевненості в завтрашньому дні.

■ **ХТО Є ХТО**

Із досьє «Голосу України»

СКОРИК Микола Леонідович

Народився в Одесі 27 листопада 1972 року. У 1994 році закінчив економічний факультет Одеського політехнічного інституту. Працював заступником начальника адміністративного відділу АКБ «Імексбанк», начальником відділу розвитку банку. З грудня 1999 року — голова правління «Імексбанку».

Член Партії регіонів. З травня 2006 року — голова Одеської обласної ради. Кандидат економічних наук (тема дисертації: «Напрями підвищення фінансової стійкості та прибутковості комерційних банків»). Одружений. Виховує дочку.

Довідка «Голосу України»

Транспортна галузь забезпечує 16,6 % робочих місць. Щорічно транспорт перевозить 38 мільйонів тонн вантажу і 242 мільйони пасажирів.

В області працюють вісім морських торгових портів. Загальна кількість вантажів, перевезених через морські торгові порти області, становить 84 мільйони тонн. У загальному обсязі питома вага експортних вантажів — 49,5%, транзитних — 42%, імпортних — 7,7%, внутрішнього сполучення — 0,8%.

Через територію Одеської області проходять 5 і 7 Критські транс'європейські транспортні коридори. Експлуатована довжина залізниць: 1,1 тисячі кілометрів, автомобільних трас — 8300 кілометрів.

В області працюють два міжнародних аеропорти — «Одеса» та «Ізмаїл», понад 300 автотранспортних підприємств, а також три авіакомпанії.

Морські ворота України

Удень і вночі працюють морські торгові порти Одеської області. Через них проходить 75 відсотків усіх вантажів країни

Три найбільших порти України — Одеський, Іллічівський і Південний — обробляють 65 мільйонів тонн вантажів.

— Сьогодні Одеський морський торговий порт, — розповідає його начальник, Герой України Микола Павлюк, — має 46 захищених причалів загальною довжиною понад 9 кілометрів і приймає судна вантажопідйомністю до 100 тисяч тонн, довжиною до 280 метрів, осіданням до 13 метрів. Порт іде шляхом інтеграції в систему європейських портів і участі в розвитку міжнародних транспортних коридорів.

Микола Павлюк 1957 року розпочав свій трудовий шлях чорномалярем на Одеському суднобудівному заводі. Потім працював вантажником, диспетчером, стивідором Одеського морського торгового порту. Протягом 20 років очолює порт.

— Якщо порт не працює, то він гине, — розповідає Микола Пантелеймонович. — А робота порту — це вантажі. Сьогодні за них іде постійна, часом навіть сувора боротьба. Наші основні конкуренти — російські порти. Вони намагаються перехопити в України транзитні вантажі. Якщо випустимо їх, віддамо конкурентам, залишимося не тільки без роботи, а й без прибутку.

Поряд з прохідною Одеського морського торгового порту височіє пам'ятник портовому робітнику — докеру. Пам'ятник зведено з ініціативи Миколи Павлюка. Він упевнений, що людина праці — основа успіху будь-якої справи. І тому в порту люди праці в особливій пошані. Тут давно вже забули про заборгованість у зарплаті. А для робітників збереглася колишня система соціального захисту — будується житло, працює санаторій-профілакторій.

Вийшли в поле хлібороби

На календарі лютий, а в південних районах Одеської області розпочали польові роботи. Там іде вирівнювання зябу і закриття вологи. Нинішній рік для хліборобів очікується як ніколи важкий і проблемний.

— Протягом останніх трьох місяців практично за винятком кількох дощів не випадало опадів, — розповідає перший заступник начальника головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації Іван Панчишин. — Запаси вологи на глибині в один метр у три-чотири рази нижчі від середніх багаторічних показників.

Практично всі озимі, а вони займають близько 900 тисяч гектарів, у гарному стані. Частину з них необхідно підгодувати мінеральними добривами, частина — має потребу в захисті від бур'янів. Мінеральних добрив у господарствах припасено дві третини від потрібної кількості.

У номенклатурі зернового клину перевагу за минулорічним досвідом буде віддано ячменю. 2006 року серед зібраних зернових культур ячмінь становив 44 %, або 1 млн. 237 тис. тонн. Урожай пшениці торік становив 1 млн. 52 тис. тонн, кукурудзи — 339 тис. 400 тонн. Очікується, що й нинішнього сільгоспроку збережуться сегменти посівних під основні зернові культури.

Пального на посівні роботи накопичено більше половини від потрібного. Техніка і механізми практично цілком перебувають на лінійці готовності.

Головний біль аграріїв — галопуюче зростання цін на міндобрива і засоби захисту. Майже на 25 відсотків, приміром, подорожчала тільки за місяць аміачна селітра. Проблем з фінансуванням для міцних господарств немає. 800 мільйонів гривень на рахунках у сільгоспвиробників є, ще необхідно 700 мільйонів. Їх готові у вигляді кредитів надати комерційні банки.

Довідка «Голосу України»

У агропромисловому комплексі області зайнято 23 % економічно активного населення області, зосереджено до 30% основних виробничих фондів, виробляється до 20 % валової доданої вартості.

Питома вага області в загальному обсязі виробництва валової сільськогосподарської продукції по Україні становить 4,9%, зерна — 7%, соняшника — 7,2%, овочів — 7,2%, винограду — 44%, м'яса — 3,4%, молока — 4,4%, яєць — 5,2%

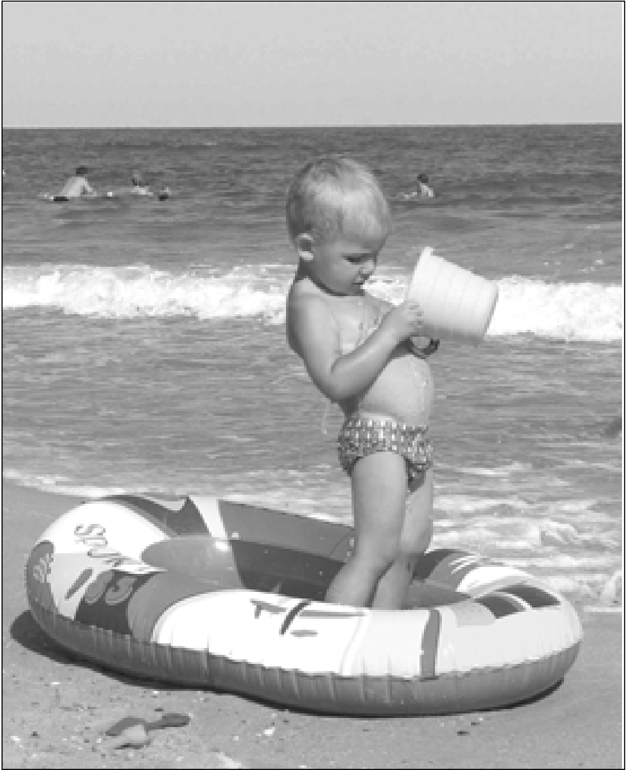
В області створено 17 агроторгових домів, 36 оптово-продовольчих ринків, 612 заготівельних пунктів, 311 фірмових магазинів, 22 обслуговуючих кооперативи, 14 кредитних спілок.

У «Будинку з ангелом» навчають літати дітей

Красивий білий п'ятиповерховий будинок на Пушкінській вулиці в Одесі багато хто в Україні і СНД знає як «Будинок з ангелом», або Центр Бориса Литвака. На фронтоні будівлі парить у повітрі скульптура золотого ангела, котрий протягує руки допомоги дітям з патологією центральної нервової системи й опорно-рухової системи. Саме таких дітей тут лікують. Безплатно. Уже 10 років.

— І так буде завжди, — твердо каже депутат Одеської міської ради Борис Литвак, президент благодійного фонду «Майбутнє».

Десять років тому до дня народження Одеси цей будинок було побудовано. Будували, як у колишні часи храми, усім миром. З небагатого міського бюджету і поза ним знаходили кошти допомогти в будівництві, а потім і утриманні Центру.

Для маленьких пацієнтів — лікування безплатне. А Центру утримання однієї хворої дитини коштує 50 гривень. Курс лікування — три тижні для немовлят, п'ять тижнів — для інших дітей. За день приймають до 300 діток. Через руки тутешніх лікарів уже пройшло близько 20 тисяч хворих. Обслуговують пацієнтів — від ліфтера до директора — лише 80 осіб. У тому числі 15 лікарів, дефектолог, логопед, ортопед, три психологи, методисти й інструктори з лікувальної фізкультури, педагоги із соціально-психологічної адаптації, масажисти, медсестри з бальнеотерапії, фізіотерапії.

Кредо медиків — жодних експериментів над дітьми. Лікування побудоване на класичних методах реабілітації: лікувальна фізкультура, різні види масажу, фізіотерапія, голкотерапія, водяні процедури, методи корекційної психології, педагогіки, логопедичної допомоги. Діти, яких приносять до Центру на руках, ідуть звідси своїми ногами.

Унікальність Центру ще й у тому, що тут створено умови не тільки медичної допомоги, а й психолого-педагогічної корекції, організації інвалідного спорту. В арсеналі — спеціальні програми для розумово відсталих дітей, з церебральним паралічем та іншими захворюваннями. Кожна дитина почувається «зіркою»: діти вчаться вільно спілкуватися як із собі подібними, так і зі здоровими — членами театральних, вокальних, танцювальних колективів, які часто бувають тут.

Відкрився в Центрі і ляльковий театр, у якому діти — актори-лялькарі.

Маленькі пацієнти тут позбавлені страху перед «білим халатом». Для них Центр — це гра-мандрівка у світ цікавого і приємного.

Черга на лікування в Центрі, на жаль, величезна — щодня до 100 листів надходить від батьків, які благають урятувати дітей. І вже давно Одеський центр з лікування дітей став всеукраїнським.

— Я налаштований оптимістично, — каже Борис Литвак. — І тільки тому, що знаю: є на світі люди, для яких заповідь «Не відмовляй у благодіянні, якщо рука твоя спроможна зробити це» не порожні, а наповнені найглибшого змісту слова.

На полосах використані фото Олега ВОЛОДИМИРСЬКОГО.

Марко Наокі ЛІНС: «Раджу співвітчизникам побувати в Україні. Вони не будуть розчаровані»...

Це від них — співробітників відділу преси та протоколу Посольства Федеративної Республіки Німеччина в Україні ЗМІ одержують повідомлення, інформацію, коментарі про події, що відбуваються в цій країні. Це їхніми очима ми почасти дивимося на її історію, суспільство, його культуру й традиції. А як вони самі, зокрема керівник цієї служби Марко Наокі Лінс (на знімку), почуваються в нашій країні та якою її хотіли б представити Німеччині? Про це кореспондент «Голосу України» розмовляла з паном Лінсом.

— Пане Лінс, перед тим, як одержати призначення на роботу до Києва, ви напевне чимало знали про Україну й уявляли її так чи по-іншому. Ви побачили нашу країну, її столицю саме такою, чи враження від зустрічі було іншим?

— Звичайно, я вивчав минуле та сучасне України. І, як і багато моїх співвітчизників, стежив за помаранчевою революцією, мітингами на Майдані Незалежності та фантастичним ентузіазмом людей, котрі брали в них участь. Можливо, враження від прочитаного й побаченого не зовсім збіглися, але вони однозначно позитивні. Нині, живучи в Києві, я розумію, чому кияни оспівують його в піснях: чудове місто з багатовіковою культурою не може не вражати. З другого боку, в ньому затишно жити: моя сім'я, дружина й синочок, почувається тут комфортно.

— Ваше завдання як керівника відділу преси та протоколу...

— ...Сприяти якомога реалістичнішому створенню образу Німеччини, її народу: як ми вміємо працювати, відпочивати, святкувати, які маємо проблеми і як їх розв'язуємо. Ми б хотіли, щоб громадяни України, одержавши інформацію щодо тієї чи іншої події, могли розуміти, чому саме так, а не по-іншому вчинив наш уряд. Тому плануємо тісно співпрацювати зі ЗМІ — адже саме через них це можна зробити найефективніше.

— Стратегічна мета нашої держави — членство в Європейському союзі, а чимало громадян України вважають, що й без цього вони європейці, й не лише географічно. Але бути і вважатися не одне й те саме. На ваш погляд, українці — такі само європейці, як і в старій Європі?

— А які сумніви в тому, що Україна має бути представлена в якнайбільшій кількості європейських структур? До речі, ваша країна вже й учасник, і член європейських інституцій, а також важливий торговельно-економічний партнер ЄС. А щодо схожості з європейцями... Ми всі, попри те, що живемо в Європі, все-таки, й на щастя, дуже різні: Україна, приміром, так само відрізняється від Іспанії чи Данії, як Німеччина від Греції. Тож навряд чи можна сказати, що такий ось народ Європи більше європейський, а другий — менше.

— З висоти ваших нинішніх знань про Україну та її столицю, якою б ви хотіли представити нашу країну в Німеччині?

— Україна така багатолика та різноманітна, її культура така давня, а традиції такі оригінальні й незвичні для, приміром, західноєвропейських громадян, що лише розповідей про них недостатньо. Я раджу своїм співвітчизникам побувати в Україні, щоб мати власне уявлення про неї. Певен, що вони не будуть розчаровані.

Інтерв'ю взяла
Валентина ПИСАНСЬКА.

■ **КРИМІНАЛ**

Убив літнє подружжя

У місті Корці в своєму будинку знайдено тіла літнього подружжя Василя Ничипоровича та Надії Корніївни Примачуків. З життя вони пішли не з власної волі — у них були численні ножові рани. Слідчі прокуратури Корецького району, які розслідують це вбивство, підозрюють у скоєнні злочину 32-річного раніше судимого мешканця сусіднього з райцентром села. Його на сезонні роботи наймали самотні старенькі, оскільки господар, інвалід першої групи, останнім часом був прикутий до ліжка, а немолода дружина сама не могла дати лад господарству. Подружжя годувало робітника, було з ним відверте щодо свого фінансового становища. Тож одна з версій, яку відпрацьовують слідчі, — вбивство з корисливих мотивів, тим паче що підозрюваний зловживав спиртним і йому на це постійно потрібні були гроші.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

НА МАРШРУТІ... «КВАКСІ»,

або Як і хто перевозить пасажирів на автотранспорті?

■ **СИТУАЦІЯ**

Останнім часом ЗМІ Дніпропетровщини подають новини про автотранспортні пригоди, які нагадують зведення з якоїсь невидимої лінії фронту. Не зменшується, а зростає кількість жертв в численних аваріях маршрутних таксі на міських і заміських шляхах. Такий стан не може не спричинити занепокоєння у громадян, виникають запитання і стосовно відповідальності перевізників і державних служб, до обов'язків яких і входить суворий контроль за організацією безпечного перевезення пасажирів на автомобільному транспорті. Що насправді відбувається?

Хто кермує?

Нам не вдалося встановити точну кількість маршруток, які щоденно виходять у рейси. За даними управління Державтоінспекції області, нас перевозять 5 863 маршрутних таксі. Важко уявити цю «лавину», яка рухається проїжджою частиною. Хто з нас не обурювався недбалим шоферським управлінням за кермом, для котрого це не лише транспортний засіб, а й основне джерело прибутку, що спонукає його до «гонитви» за кожним клієнтом? Звідси й навмисне перевищення швидкості, різкі маневри з ряду в ряд, несподівані зупинки на вимогу пасажирів на перехрестях, а то й посеред дороги в не встановлених для цього місцях, завантаження людей, як кажуть, мов оселедців у бочку, у салонах, переобладнаних під збільшення посадкових місць... А який фактичний технічний стан цих засобів перевезення, не кажучи про самих водіїв, які працюють світлові дні...

Автомобіль є джерелом підвищеної небезпеки. Автотранспортні підприємства, наймаючи водіїв на роботу з перевезення пасажирів, не завжди добросовісно проводять їхній професійний добір. Поширена практика, коли водієм маршрутки стає особа без стажу. Її не зараховують навіть на випробувальний термін стажером. На свою кишеню працюють і шофери, яких позбавлено права сідати за кермо. Часто-густо організації-перевізники нехтують грубими фактами порушення Правил дорожнього руху водіями, і порушників не притягають до відповідальності. Якщо ще недавно система пасажирських автоперевезень вимагала від водія стажу не менше трьох років, класність водіння автомобілем (керування легковим і вантажним транспортом), а також діяло посвідчення водія з правом праці по найму чи любительське, то нині існують украй спрощені вимоги.

Сьогодні вам достатньо мати 18 років, щоб одержати права водія категорії «В», і три роки безперервного стажу, щоб сісти за кермо мікроавтобуса й перевозити людей. Такий водій-новачок за кермом мусить обілечувати за проїзд, давати здачу пасажирам, а тут ще й потік автотранспорту, пішоходи, що завжди квапляться, переходячи дорогу. Хіба не важко розгубитися та заплутатися з керуванням і втрапити в ДТП?

Старший державтоінспектор відділу облдержавтоінспекції, майор міліції Віталій Фіклістов розповідає:

— Аварійність на шляхах зростає: торік з вини водіїв маршруток скоєно 197 ДТП, в яких 14 пасажирів загинуло, 262 одержали тілесні ушкодження, а загалом наші працівники виявили понад три тисячі порушень Правил. Уже цього року маємо 34 аварії за участю маршрутних таксі з людськими жертвами та травмами і сотні порушень зі складанням адмінпротоколів...

Хто контролює?

Аналізуючи сумні факти аварійності, в облДАІ переконані, що нинішня фактично безправна адміністративно-профілактична робота автоінспекторів немає дієвих засобів впливу на порушників. Попередження, зауваження, штраф розміром у 17 гривень, перетворюють його діяльність хіба що на... дивакуватого статиста на дорозі, котрого «круті» авто намагаються не помічати.

Найтривожніше, що за кермом маршруток дедалі частіше опиняються водії без водійських посвідчень, або які за рішенням судів позбавлені права на керування, а то й напідпитку чи у стані наркотичного сп'яніння.

Ось факти. Цього місяця під час здійснення контролю за випуском на лінію маршруток у ДП «Автодизельсервіс», встановлено, що водія однієї з них, Валерія Бровка, позбавлено Індустріальним райсудом Дніпропетровська права керування транспортним засобом на 12 місяців. А водія ТОВ «Дніпроінтертранс» Валентина Юрка — на 24 місяці за рішенням Жовтневого суду Дніпропетровська. Сергія Симоніна, що працює водієм відділу освіти Петропавлівської райдержадміністрації, зупинили, коли він без належно оформлених документів перевозив мікроавтобусом учнів до Васильківської СШ і перебував у стані алкогольного сп'яніння. Або затриманий за порушення правил руху Олег Галкалов, водій ВАТ «АТП 11259», що обслуговував маршрут №61, після обстеження його в наркодиспансері та взяття аналізів, власноруч написав пояснення, що перед виходом у рейс з лікувальною метою ввів у вену дозу наркотику.

Як пересвідчуємось, таких таксистів, а, точніше, кваксистів чомусь підбирають підприємства-перевізники. Чи зумисне, чи в накатаній дорозі збільшення «тіньових» прибутків, не перевіряючи елементарно в відділі адмінпрактики УДАІ, якою є професійна «діяльність» водія, який перевозитиме пасажирів. Прикро, але й вони не ведуть обліку та аналізу порушень Правил, чим сприяють ускладненню ситуацій під час перевезень.

— Це не поодинокі факти такого безвідповідального, коли не сказати злочинного, ставлення перевізників до виконання Закону України «Про дорожній рух» та указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо забезпечення безпеки дорожнього руху», — коментує ситуацію з маршрутними перевезеннями пасажирів заступник начальника УДАІ області підполковник міліції Юрій Шляхтін. — Керівників підприємств-перевізників з низькою транспортною дисципліною регулярно запрошуємо на засідання ліцензійної комісії з позбавлення ліцензій на перевезення, але змін на краще не спостерігається...

Ось тут і очевидна державної ваги проблема. Контроль за Правилами дорожнього руху покладено на службу автоінспекції. Покарання водіїв — на судову владу. А хто ж позбавляє перевізників ліцензій? З'ясувалося, що з осені минулого року відповідно до Закону України «Про автомобільний транспорт» створено новий орган державного контролю «Головавтотрансінспекція» з територіальними управліннями на місцях. Є така структура і в Дніпропетровській області, де працюють кілька десятків цивільних осіб, покликаних здійснювати державний контроль за додержанням суб'єктами господарювання, що задіяні у сфері автомобільного транспорту, Правил та законів стосовно дорожнього руху, видавати ліцензії та позбавляти їх, накладати значні фінансові санкції на порушників.

Хто з ким взаємодіє?

Наприклад, на кінець 2006 року в Кривому Розі нараховувалося більш як 300 приватних перевізників. За наполяганням Криворізької державтоінспекції сесія міськради втрутилася і винесла рішення переглянути всі договірні умови, переукласти їх, і всі дрібні підприємства об'єднати навколо кількох потужних міських автоперевізників, де є серйозний технічний огляд транспортних засобів, медичний огляд водіїв, заступники керівника з безпеки руху та всі профілактичні можливості у боротьбі з аварійністю, передбачені законом. В інших містах також наводиться порядок в автоперевезеннях пасажирів, хоч помітно відстають Павлоград і Нікополь.

Тепер на практиці державтоінспектори, борючись за безпеку руху та з аварійністю на автошляхах, вимагаючи суворого дотримання Правил руху водіями та підприємствами-перевізниками, проводячи грунтовні перевірки суб'єктів автошляхового господарювання, свої висновки у формі подання повинні надсилати до теруправління "Головавтотрансінспекції". Для вжиття заходів. Який кінцевий результат такої інтенсивної роботи, залежить уже не від них. І в цьому, здавалося б, правовому ланцюгу є очевидний розрив: хтось працює, а хтось цій праці дає свою оцінку.

Ось знайомимося з поданням на криворізького перевізника ПП «Інгулецьтранс», яке згідно з ліцензією серії АВ №046457, надає послуги в перевезенні маршрутними таксі пасажирів. Власної матеріально-технічної бази суб'єкт господарювання не має, й автобуси «ночують» у водіїв удома, звідки й виїжджають на маршрути. І ніхто не знає, чи технічно справні транспортні засоби, чи проходив медичний огляд шофер. Механік з передрейсового огляду стану рухомого складу на підприємстві відсутній. Диспетчера немає...

Свіжий приклад. 1 лютого водієм Володимиром Соляненком скоєна аварія з тяжкими наслідками, в якій вісім пасажирів отримали травми. На приписи Державтоінспекції керівник цього «кваксопарку» Муса Ахадов не реагує. Таке саме обгрунтоване подання щодо дніпропетровського перевізника ВАТ «АТП-11255», очолюваного головою правління Юрієм Фальком, також знаходиться в теруправлінні. Як відреагує на них начальник Дніпропетровської «Головавтотрансінспекції» Ренат Бузяков? Будемо сподіватися, що рішуче.

— У січні цього року зусиллями УДАІ зменшено аварійність з вини водіїв маршрутних таксі на 37 відсотків, і цей нелегкий результат свідчить про одне: нам слід ще інтенсивніше вести повсякденну боротьбу зі всіма порушниками руху та правил перевезень на дорогах регіону, активно взаємодіяти з нашими колегами з «Головавтотрансінспекції», щоб перевезення громадян у маршрутних таксі стало безпечним, — наголошує Юрій Шляхтін. — Настав час, щоб Верховна Рада України переглянула Адміністративний кодекс у частині безпеки дорожнього руху, щоб автоінспектор вилучав посвідчення водія за грубі порушення, у тім числі й за проїзд на червоне світло та перевищення швидкості, керування транспортним засобом напідпитку чи в стані наркотичного сп'яніння, створення аварійної ситуації та ДТП, адже від такого безправ'я і зростає аварійність.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

На знімку: аварія маршрутного таксі в одному з районів Дніпропетровська.

Фото з архіву УДАІ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Скільки грошей ви берете у батьків на кишенькові витрати?

БЛІЦОПИТУВАННЯ

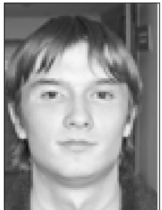
Марина, 20 років.

* Мені не доводиться кожного тижня випрошувати у батьків «кишенькові» — вони завжди є в мене на картці (батьки щомісяця поповнюють рахунок). Скільки, точно підрахувати не можу, але достатньо, щоб я ні в чому собі не відмовляла. Можу ходити на дискотеки, в кіно, придбати дещо з одягу, їздити на таксі. Звичайно, щоб зробити більш дорогу покупку, наприклад, дублянку чи новий телефон, — доводиться звертатися до батьків.

Дмитро, 18 років.

* Кишенькових грошей, як і більшості моїх однолітків, батьки не дають. Кажуть, у моєму віці треба вже самому заробляти й допомагати сім'ї. На власні потреби витрачаю свою підвищену стипендію (184,5 гривні) та намагаюся підробляти у вільний від навчання час: роздаю листівки, рекламу, влітку підробляю офіціантом. Без додаткових доходів було б скрутно, тож доводиться викручуватися.

Юрій, 21 рік.

* Гроші для мене не проблема — на вихідні беру в батьків щонайменше 200 «зелених», часом — більше. Щодня можу дозволити собі витратити гривень 500 — це щоб сходити пообідати, пограти в більярд та й машину заправити. Окремо батьки «спонсорують» поїздки на відпочинок, покупки та подарунки для друзів, адже вони розуміють, що в такому віці у мене є чимало можливостей провести вільний час і їх треба використовувати. Стипендію також отримую, але, чесно кажучи, ще жодного разу не витрачав ті гроші.

Ольга, 22 роки.

* Щомісяця отримую батьківську «зарплатню» — 300 гривень. Виходить близько 60 гривень на тиждень, та й то непогано, адже багато хто з однолітків не має й такої фінансової підтримки, деякі взагалі живуть на саму лише стипендію. Останні кілька місяців ще й працюю півдня, тож питання про нестачу грошей вже не стоїть так гостро, як кілька років тому.

Фото автора.

ЕКСПЕРИМЕНТИ

Прожити на стипендію...

147 гривень 60 копійок. Саме стільки становить матеріальна допомога, яку студент може отримати за сумлінне навчання у вузі. Для когось ці кошти — істотна фінансова підтримка, для когось — приємна дрібничка. Цікаво, на що конкретно можна витратити ці гроші й на скільки часу їх вистачить.

Варіант перший: студентський бюджет

Беремо за приклад звичайну стипендію — у кишені 148 гривень. Місця навчання потрібно якось діставатися — проїзний квиток на метро-тролейбус (трамвай чи автобус) із студентською знижкою полегшить гаманець на 17,50 гривні. Якщо хочеться вписати до бюджету гроші на маршрутку, ну хоча б на випадок надзвичайної ситуації, варто втриматися та користуватися лише громадським транспортом. Інший необхідний атрибут студентського життя — кілька товстих зошитів та ручок (20 грн.) і «заначка» на ксерокопіювання (близько 10 гривень). Звичайно, деякі студенти примудряються всі семестрові конспекти записувати в один зошит, але роздруковування рефератів, файли, швидкозшивачі та інші дрібнички щомісяця полегшують студентську кишеню.

У гаманці лишається сотня. Припустімо, залишок стипендії витрачається лише на харчування. Через невелику суму розраховуватимемо скромно. Сто гривень на місяць, виходить — по 25 грн. на тиждень.

Закуповуємо «по-студентськи»: кілька буханців хліба, пакет молока, олія, пельмені, кілограм картоплі та якоїсь крупи, десяток яєць (26 грн.). Тижневе меню не вражає: яєшня, каша, пельмені та хліб з молоком. Про фрукти, овочі, м'ясо чи сир годі говорити. Пробувати так харчуватися не порадить жоден лікар. Якщо ж намагатися на ці гроші купувати хоч щось поживніше, то їх вистачить щонайбільше тижнів на півтора, а треба ще врахувати дрібні витрати та проживання (для іногородніх).

Варіант другий: середньостатистичний

Для більшості студентів стипендія — лише додаток до кишенькових грошей. Та навіть для особистих, а не побутових витрат 148 гривень — мізер.

Достатньо взяти ціни на дозвілля: похід у кіно — 15—40 гривень, кава в кав'ярні коштує від 8 гривень і вище, не кажучи вже про десерти та коктейлі, покататися на ковзанах — 40 гривень, книжка потягне від 20-ти, а відеокасета чи диск — від 15 гривень. Удвічі підвищуються витрати, якщо ти хлопець і йдеш на побачення з дівчиною — тоді стипендіальних грошей вистачить лише на одну зустріч. Що вже говорити про можливість за власним розумом зароблені кошти побалувати себе придбанням чогось новенького — нехай то буде одяг, косметика, новий телефон чи годинник...

Варіант третій: «мажорний»

Особливе ставлення до стипендіальної підтримки студентів елітних вузів (дітей багатих батьків). Більшість із них не лише не знає, яку суму становить стипендія, а й просто забуває про неї.

Нещодавно одна знайома студентка лише на четвертому році навчання в університеті вперше зазирнула до стипендіальної картки — там виявилося майже 600 доларів. «Дрібничка, але приємно», — усміхнулася тоді вона. Та це й не дивно, адже є невелика частина студентів, для яких 148 гривень вистачить хіба що зайти після пар до кав'ярні трохи перекусити.

На десерт — «голі» цифри

Насамкінець вирішила поцікавитися, скільки різноманітних речей можна придбати на 148 гривень. Шикуючи, на студентську стипендію можна собі дозволити за один раз купити майже шість кілограмів празького торту (25,15 за кіло) або 392 грами червоної ікри (51,64 гривні за 140 грамів), 98 разів проїхатися на маршрутці (1,50 грн. за поїздку) або купити 8 проїзних квитків на два види транспорту, придбати 12 тюбиків зубної пасти, 49 товстих зошитів або ж 6,8 кілограма докторської ковбаси (21,58 за кіло).

От і виходить, що стару приказку «Щоб ти жив на одну зарплату!» студенти можуть перефразувати посвоєму, адже на теперішню українську стипендію прожити просто нереально.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

■ А ЯК У НИХ?

А як інші держави підтримують своїх студентів, і чи скрізь фінансова підтримка так само мізерно мала, як у нас?

Уряд Великої Британії, наприклад, плату за навчання майже цілком відшкодовує щорічно виплачуваною допомогою (3000 фунтів стерлінгів). А незаможні студенти одержують ще й додаткову підтримку — 300 фунтів щомісяця.

Краще, ніж у нас, справи й у сусідів по колишньому СРСР. Приміром, білоруським студентам держава допомагає (в нашому еквіваленті) сумою в більш ніж 300 гривень щомісяця, росіяни теж «переплюнули» наших — їм дають майже 250 гривень, та й казахські студенти отримують близько 50 доларів.

■ ФОТОФАКТ

Фото Богдана МАСЛЯНИКА (з архіву «Голосу України»).

Виставка квітів в Українському домі, що у Києві.

■ СЕРЙОЗНО ПРО НЕСЕРЙОЗНЕ

Словник сленгу

«Алярм, у моєї гірли днюха скоро, допоможіть, пліз, вибрати їй якийсь прикол, бо вже запарився з цим шопінгом, що крезанутися можна», — з таким проханням знайомий звернувся до продавця у магазині. Жіночка, каже, хвилини зо три дивилася на нього, як на прибульця, — батьки і діти не розуміють одне одного не лише через віковий, а й мовний бар'єр. А з молоддю треба якщо не спілкуватися однією мовою, то принаймні знати, що означають ті чи інші сленгові (жаргонні) слова.

Гірла (чікса, чувіха, тіпіца) (ім.) — дівчина, жінка;

мен (тип, чувак, штемп) (ім.) — чоловік, хлопець;

алярм (ім.) — «терміново потрібна допомога» (вимовляється трагічно);

днюха (хепі бьоздей) (ім.) — день народження;

пліз (вставне слово) — будь ласочка;

прикол (ім.) — якась цікава штучка (у даному разі — подарунок);

запаритися (задовбатися) (дієсл.) — набридло щось робити;

шопінг (ім.) — процес ходіння по магазинах;

крезанутися (дієсл.) — з'їхати з глузду.

ЛЮДИНА З МОТОРЧИКОМ

Святослав ВАКАРЧУК – лідер гурту «Океан Ельзи», екс-радник Президента України з питань молодіжної політики, посол доброї волі ООН та кумир багатьох молодих українців

У шкільні роки юний Славко готував стінгазети, брав участь у аматорських КВК, створені шкільного театру, займався баскетболом... 1988 року, коли настав час вступати у комсомол, четверо з класу вирішили, що «нам того не треба». Одним з тих чотирьох був і Святослав.

Незважаючи на такий протест, елітну львівську школу він закінчив зі срібною медаллю (мав четвірку з математики). Замість мрій про всеукраїнську музичну славу відомий нині музикант наполегливо здобував освіту. Сьогодні він має два дипломи: фізика-теоретика та економіста-міжнародника, які залишили слід і в творчості. Тема його кандидатської дисертації — «Суперсиметрія електронів у магнітному полі», а назва одного з альбомів його гурту «Океан Ельзи» — «Суперсиметрія».

Сам гурт з'явився 1994 року, 1998-го Славко разом з колегами переїжджає до Києва, наступного — отримує премію «Прорив року» на фестивалі «Таврійські ігри», а 22 квітня 2006-го — премію ShowBiz Award у номінації «Найкращий виконавець року». Відтоді команда Славка записала шість музичних альбомів, до того ж Святослав — автор майже всіх текстів. Підкоривши українського слухача, із концертами «ОЕ» виступає за кордоном. Наших музикантів тепло зустрічали і в Росії, попри те, що їхні пісні — виняткову україномовні. Дітище Вакарчука має і своєрідний рекорд — альбом «Gloria» вже у перші шість годин продажу став платиновим, розійшовшись тиражем у 100 тисяч примірників, що для вітчизняного музичного ринку — досягнення.

...Як і в дитинстві, екс-фізик-теоретик досі терпіти не може солодкий перець, Ірину Алєгрову та голівудські бойовики і входить до сотні найвпливовіших та найзнаменитіших людей України.

Фото агентства «Прес-КІТ».

Молодіжну сторінку підготувала Анна БОЙКО. e-mail: molod@golos.com.ua

ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «КОНДИТЕРСЬКА ФАБРИКА «А.В.К.» М. ЛУГАНСЬК»

повідомляє, що загальні збори акціонерів ЗАТ «Кондитерська фабрика «А.В.К.» м. Луганськ» відбудуться 20 квітня 2007 року о 10 годині ранку в приміщенні клубу Луганського м'ясокомбінату за адресою: м. Луганськ, вул. Лутугінська, 119.

Порядок денний зборів:

1. Звіт директора фабрики про результати фінансово-господарської діяльності ЗАТ «Кондитерська фабрика «А.В.К.» м. Луганськ» за 2006 рік і основні напрямки роботи у 2007 році.
2. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки річного звіту і балансу ЗАТ «Кондитерська фабрика «А.В.К.» м. Луганськ» за 2006 рік.
3. Затвердження річних результатів діяльності ЗАТ «Кондитерська фабрика «А.В.К.» м. Луганськ» за 2006 рік.
4. Про розподіл прибутку за 2006 рік.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства (тис. грн.)

Найменування показника	Звітній період 2006 рік	Попередній період 2005 рік
Усього активів	34810,5	38958,7
Основні засоби	17746,4	14814,4
Довгострокові фінансові інвестиції	0,4	0,4
Запаси	1073,3	1159,4
Сумарна дебіторська заборгованість	12923,9	18404,8
Грошові кошти та їх еквіваленти	371,9	1038,6
Нерозподілений прибуток	-1512,9	-1522,6
Власний капітал	9011,9	9015
Статутний капітал	10458,3	10458,3
Довгострокові зобов'язання		
Поточні зобов'язання	24515,7	29114,3
Чистий прибуток (збиток)	9,7	231,4
Середньорічна кількість акцій (шт.)	10458270	10458270
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	12800	
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	12,8	
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	1718	1767

Реєстрація акціонерів (їх представників), які прибули для участі у зборах, буде проходити з 7:30 до 9:30 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації акціонерам необхідно мати при собі паспорт і сертифікат акцій, а представникам акціонерів - паспорт, сертифікат акцій і документ, що підтверджує їх повноваження (довіреність).

Господарський суд м. Києва (м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) Постановами:

— від 23.11.06 р. № 15/741-б визнав Приватне підприємство «Юніком Фарм», код ЄДРПОУ 31863437, 03143, м. Київ, вул. Метрологічна, 12, банкрутом;

— від 28.11.06 р. № 15/747-б визнав Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія Метро», код ЄДРПОУ 32767430, 03039, м. Київ, пр-т Червонозоряний, 119, банкрутом.

Ліквідатором банкрутів призначено ДПІ у Голосіївському районі м. Києва (ініціюючого кредитора).

Комітет кредиторів та ліквідатор ВАТ"Птахофабрика" Львівська", повідомляють про проведення повторних торгів з продажу активів.

На торги, з врахуванням 25% знижки до експертної оцінки, виставляються активи (інвентарні об'кти) ВАТ" Птахофабрика „Львівська" 80500, с. Заводське, Буський р-н, Львівської області, ЄДРПОУ- 00852743, а саме : Лот №1 пересувний будиночок, загальна площа 32,0м², початкова ціна продажу 2808,00 грн.; Лот №2 металева димова труба діаметр 0,5м, висота 30м/п, початкова ціна продажу 3523,50грн.: Лот №3 артезіанська свердловина(інв.№ 136) глибина 100 м/п початкова ціна продажу 5196,75грн.; Лот №4 артезіанська свердловина(інв.№ 138) глибина 90 м/п початкова ціна продажу 4302,00грн.; Лот №5 артезіанська свердловина(інв.№ 2019) с. Гута, Буського р-ну Львівської області, глибина 90 м/п початкова ціна продажу 4302,00 грн.; Лот № 6 естакада для мийки машин залізобетонна (інв.№ 1861) початкова ціна продажу 2163,75грн.; Лот № 7 силосна яма з залізобетонних плит на 700тон силосу розміром 50х6 м. початкова ціна продажу 2755,50грн.; Лот № 8 звіроферма (інв.№ 3491) с. Гута, Буського р-ну Львівської області, до складу входить 11 шед, з клітками та будиночками для норок початкова ціна продажу 40327,50грн.: Лот № 9 автомобіль ГАЗ- 53А(інв.№ 3420) 1992р. випуску початкова ціна продажу 3871,50грн. ; Лот № 10 причіп- розпуск РП(інв.№ 2425) 1985р. випуску початкова ціна продажу 763,50грн.; Лот № 11 картоплекомбайн 1987р. випуску початкова ціна продажу 6874,50грн.; Лот №12 Котел-1,0-0,9г-3 початкова ціна продажу 7875,00грн.; Лот№ 13 теплогенератор ТГ-2,5 початкова ціна продажу 1525,01грн.; Лот № 14 Інкубатор „ Універсал" 55 початкова ціна продажу 1500,00грн.; Лот №15 вулики для бджіл 39-шт. початкова ціна продажу загальної кількості 1170,00грн.; Лот № 16 бджолородини 24-ри сімї початкова ціна продажу загальної кількості 108000грн. ; та 104 позицій обладнання та МШП вартість за одиницю якого менша за 1 тис. грн. Ціни продажу вказані без урахування ПДВ.

Крім цього, на торги з врахуванням 30% знижки від експертної оцінки виставляються: Лот №17 трактор К-700,(інв. 3577)- початкова ціна продажу -18 677,74грн.; Лот№ 18 трактор К-700, (інв.3532)- початкова ціна продажу -27 461,7грн.;. Ціни продажу вказані без урахування ПДВ.

З умовами продажу та технічною характеристикою реалізуємого майна, можна ознайомитись у організатора торгів в робочі дні з 10-ї і до 17-ї год. дня. Для участі в торгах необхідно надати письмову заяву організатору торгів за адресою: 80500, с. Заводське, Буський р-н, Львівської області, та сплатити гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна і реєстраційний збір для реєстрації учасника торгів-17,00грн., які перераховуються на р/р 260002238374017 в Буському відділені ЗГРУ Приватбанку МФО 325321, ЄДРПОУ- 00852743

Строк надання заяв 30-ть календарних днів із дня публікації даного оголошення в газеті. Торги відбудуться на 35 -й (робочий) день із дня публікації даного оголошення в газеті. Початок торгів об 11-00 год. відповідно на ВАТ" Птахофабрика " Львівська " за адресою: 80500, с. Заводське, Буський р-н, Львівської області. Переможець торгів на підставі затвердженого протоколу укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ВАТ" Птахофабрика " Львівська".

Оплата за придбаний об'єкт здійснюється переможцем на протязі 20 календарних днів з часу підписання договору купівлі-продажу. Передача об'єкту переможцю торгів здійснюється тільки після повної оплати ним грошових коштів за договором купівлі-продажу. Довідки за телефоном (03264) № 4- 74-84.

ЗАТ «ПОЛІМЕР»

повідомляє, що загальні збори акціонерів товариства відбудуться 19 квітня 2007 року о 14:00 год. у залі засідання заводоуправління за адресою: м. Київ, провулок Куренівський, 17.

Реєстрація учасників за місцем проведення зборів з 13:00 до 14:00 годин.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2006 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про перевірку фінансово-господарської діяльності товариства за 2006 рік.
3. Затвердження річного звіту та балансу товариства за 2006 рік.
4. Затвердження реєстратора ЗАТ «АМРІТА» та умов договору з ним.

Основні показники фінансового-господарської діяльності товариства (тис. грн.)

Найменування показника	Період 2006	2005
Усього активів	8148,8	7890,7
Основні засоби	5087,2	5257,2
Довгострокові фінансові інвестиції	5,0	96,0
Запаси	1102,7	1016,4
Сумарна дебіторська заборгованість	709,0	415,6
Грошові кошти та їх еквіваленти	1244,9	1105,5
Нерозподілений прибуток	142,6	(140,3)
Власний капітал статутний капітал	978,1	978,1
Довгострокові зобов'язання	-	-
Поточні зобов'язання	263,3	159,6
Чистий прибуток (збиток)	282,9	136,7
Кількість власних акцій, викуплених протягом	152	236
Загальна сума коштів, витрачених на викуп	1,52	2,36
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	80	85

До уваги акціонерів АКБ "Укрсоцбанк"!

Правління АКБ "Укрсоцбанк" повідомляє про скликання Загальних зборів акціонерів АКБ "Укрсоцбанк", які відбудуться

17 квітня 2007 року об 11 годині за адресою:

14027, м. Чернігів, вул. Шевченка, буд. 99-а, готель "Придеснянський", конференц-зал

Порядок денний:

1. Про збільшення розміру статутного капіталу АКБ "Укрсоцбанк" за рахунок додаткових внесків шляхом збільшення кількості акцій існуючої номінальної вартості.
2. Про відкрите (публічне) розміщення акцій, затвердження протоколу рішення про відкрите (публічне) розміщення акцій.
3. Визначення уповноваженого органу та уповноважених осіб емітента з питань щодо розміщення акцій емітентом.

Додаткова інформація про збільшення розміру статутного капіталу АКБ "Укрсоцбанк":

Мотивом збільшення Статутного капіталу АКБ "Укрсоцбанк" є залучення фінансових ресурсів для забезпечення темпів розвитку, визначених стратегічними цілями АКБ "Укрсоцбанк", підвищення рівня надійності та захисту від сукупності банківських ризиків. Статутний капітал АКБ "Укрсоцбанк" планується збільшити на 650 000 000 (Шістсот п'ятдесят мільйонів) гривень шляхом відкритого (публічного) розміщення акцій існуючої номінальної вартості, які випускаються додатково.

Додатково розміщується 6 500 000 000 (Шість мільярдів п'ятсот мільйонів) простих іменних акцій на загальну номінальну вартість 650 000 000 (Шістсот п'ятдесят мільйонів) гривень.

Номінальна вартість однієї акції - 0,10 гривень.

Акціонери банку мають рівне переважне право на придбання акцій додаткового випуску відповідно до чинного законодавства України.

Дата початку відкритого розміщення акцій - **04 червня 2007 року.**

Дата закінчення відкритого розміщення акцій - **27 червня 2007 року.**

Відкрите розміщення акцій здійснюється у два етапи:

- на І-му етапі з 04 червня 2007 року до 22 червня 2007 року включно реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці у статутному капіталі Банку на дату початку проведення першого етапу відкритого розміщення на акції Банку.

- на ІІ-му етапі з 25 червня 2007 року до 27 червня 2007 року реалізується право інших інвесторів на придбання акцій, що випускаються додатково, та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер реалізував своє переважне право. При цьому, на другому етапі переважним правом на придбання акцій, що випускаються додатково, користуються акціонери Банку.

Отримання власниками акцій збитків, пов'язаних із збільшенням статутного капіталу, не передбачається.

Проект змін до Статуту АКБ "Укрсоцбанк", пов'язаних із збільшенням статутного капіталу:

"п. 5.7. Статутний капітал Банку складає 1 020 000 000 (Один мільярд двадцять мільйонів) гривень і формується за рахунок власних коштів акціонерів."

"п. 6.1. Акції Банку випущено на суму, що дорівнює розміру статутного капіталу - 1 020 000 000 (Один мільярд двадцять мільйонів) гривень, який поділяється на 10 194 986 050 (99,951 відсотка статутного капіталу) простих іменних і 5 013 950 (0,049 відсотка статутного капіталу) привілейованих іменних акцій номінальною вартістю 0,10 гривень (Нуль гривень10 копійок) кожна."

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів Банку буде здійснюватись 17 квітня 2007 року з 09.30 до 10.40 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасникам Загальних зборів акціонерів Банку необхідно мати паспорт, а також документи, які підтверджують повноваження керівника юридичної особи - акціонера Банку (витяг із статуту та документи, що підтверджують легітимність обрання (призначення) на посаду керівника, завірені печаткою юридичної особи). Уповноваженим особам акціонерів-паспорт та засвідчену згідно з чинним законодавством України довіреність на право представляти на Загальних зборах акціонерів Банку інтереси акціонера, який надав такі права уповноваженій особі. Власники привілейованих акцій не мають права голосу при вирішенні питань порядку денного Загальних зборів акціонерів Банку.

Довідки за телефонами: в м. Києві (044) 205-45-46, 205-45-48, факс (044) 529-13-07, 205-45-47.

Правління АКБ «Укрсоцбанк».

Інформація для акціонерів АКБ "Укрсоцбанк"

Загальними зборами акціонерів АКБ "Укрсоцбанк", які відбулися 08 лютого 2007 року, затверджений розподіл прибутку Банку за напрямами використання та прийняте рішення про виплату дивідендів власникам привілейованих акцій. Розмір дивіденду з розрахунку на одну привілейовану акцію складає 5 відсотків від її номінальної вартості.

Виплата дивідендів за привілейованими акціями починається з 12 березня 2007 р. і здійснюється Головним офісом Банку та його філіями. Право на отримання дивідендів мають акціонери, які станом на 12.03.2007 р. є власниками привілейованих акцій Банку.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) 06.02.2007 року порушив справі №8/340 про банкрутство Сільськогосподарського кооперативу «Україна» (37000, Полтавська обл., Пирятинський р-н, с. Кейбалівка, код ЗКПО 03773122).

Розпорядником майна призначено Пічугіна І. В. (ліцензія №719872 від 2 березня 2004 р., м. Київ, вул. Молодогвардійська, 12, кв. 65, тел.: 8-050-35-363-24).

Вимоги кредиторів приймаються в 30-денний термін з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 20.05.2004 р. у справі № 8/139 Дочірнє підприємство «Завод Керамік» (с. м. т. Опішня, вул. Заливчого, 72, Зінківського району Полтавської області, код ЄДРПОУ 31052834) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою Господарського суду Полтавської області від 13.02.07 р. у справі 8/139 зобов'язано ліквідатора Рибаченка М. П. надати оголошення про визнання банкрутом Дочірнього підприємства «Завод Керамік» (с. м. т. Опішня, вул. Заливчого, 72, Зінківського району, Полтавської області, код ЄДРПОУ 31052834).

Ліквідатором призначено Рибаченко М. П. (ліцензія серія АВ № 307212 від 16.01.2007 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 36029, м. Полтава, вул. Шведська, 2, оф. 411.

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор торгів) та ліквідатор ВАТ «Криворізький комбінат хлібопродуктів №2» проводять публічні торги (аукціон) з продажу майна підприємства-боржника - ВАТ «Криворізький комбінат хлібопродуктів №2», розташованого за адресою: с. Коломійцево, Криворізького району.

Загальна характеристика об'єктів продажу:

Малоцінні та швидкозношувані предмети, тара: Лот № 1 - Автохолодильник, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 41,66 грн. з ПДВ; Лот № 2 Бахилы, кількість у лоті - 6шт., п/ц лоту - 66,66 грн. з ПДВ; Лот № 3 - Вилка алюминиевая, кількість у лоті - 720шт., п/ц лоту - 192,84 грн. з ПДВ; Лот № 4 - Ванна, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту 528,79 грн. з ПДВ; Лот № 5 - Гарнитур ванный, кількість у лоті 1шт., п/ц лоту - 19,17 грн. з ПДВ; Лот № 6 - Комплект ватный, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 65,97 грн. з ПДВ; Лот № 7 - Куртка мужская, кількість у лоті - 22шт., п/ц лоту - 788,28 грн. з ПДВ; Лот № 8 - Плитка газовая 4-конфор., кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 55,55 грн. з ПДВ; Лот № 9 - Плитка таганок, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 133,32 грн. з ПДВ; Лот № 10 - Стойка к умывальнику, кількість у лоті - 69шт., п/ц лоту - 1226,59 грн. з ПДВ; Лот № 11 - Сувенир «Парусник», кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 13,33 грн. з ПДВ; Лот № 12 - Умывальник фаянсовый, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту 174,46 грн. з ПДВ; Лот № 13 - Фотобачек, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 1,11 грн. з ПДВ; Лот № 14 - Фотоувеличитель, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 11,11 грн. з ПДВ; Лот № 15 - Чистящий порошок, кількість у лоті - 26291шт., п/ц лоту - 1 грн. з ПДВ; Лот № 16 - Молочный набор, кількість у лоті - 12шт., п/ц лоту - 147,32 грн. з ПДВ; Лот № 17 - Тарелка, кількість у лоті - 2237шт., п/ц лоту - 3703,24 грн. з ПДВ; Лот № 18 - Тарелка, кількість у лоті - 1760шт., п/ц лоту - 1662,12 грн. з ПДВ; Лот № 19 - Тарелка, кількість у лоті - 276шт., п/ц лоту - 229,99 грн. з ПДВ; Лот № 20 - Тарелка, кількість у лоті - 635шт., п/ц лоту - 423,31 грн. з ПДВ; Лот № 21 - Блюда, кількість у лоті - 26шт., п/ц лоту - 151,66 грн. з ПДВ; Лот № 22 - Тарелка мелкая алюминиевая, кількість у лоті - 1000шт., п/ц лоту 3777,54 грн. з ПДВ; Лот № 23 - Тарелка десертная, кількість у лоті - 1000шт., п/ц лоту - 916,61 грн. з ПДВ; Лот № 24 - Тарелка мелкая пластмассовая, кількість у лоті - 200шт., п/ц лоту - 106,66 грн. з ПДВ; Лот № 25 - Чайник алюминиевый 5 л, кількість у лоті - 50шт., п/ц лоту - 1956,47 грн. з ПДВ; Лот № 26 - Ложка чайная алюминиевая, кількість у лоті - 340шт., п/ц лоту - 151,1 грн. з ПДВ; Лот № 27 - Кухоль эмалированный, кількість у лоті - 40шт., п/ц лоту - 48 грн. з ПДВ; Лот № 28 - Кухоль н/ф, кількість у лоті - 200шт., п/ц лоту - 242,21 грн. з ПДВ; Лот № 29 - Полоскательница алюминиевая, кількість у лоті - 100шт., п/ц лоту - 266,65 грн. з ПДВ; Лот № 30 - Вилка алюминиевая, кількість у лоті - 2920шт., п/ц лоту - 1232,81 грн. з ПДВ; Лот № 31 - Полоскательница пластмассовая, кількість у лоті - 143шт., п/ц лоту - 293,93 грн. з ПДВ; Лот № 32 - Весы настольные рычажные, кількість у лоті - 5шт., п/ц лоту - 159,71 грн. з ПДВ; Лот № 33 - Ваза для фруктов, кількість у лоті - 12шт., п/ц лоту - 64,66 грн. з ПДВ; Лот № 34 - Салатник фарфоровый, кількість у лоті - 200шт., п/ц лоту - 199,99 грн. з ПДВ; Лот № 35 - Подливочник фарфоровый, кількість у лоті - 100шт., п/ц лоту - 194,43 грн. з ПДВ; Лот № 36 - Тарелка мелкая, кількість у лоті - 1000шт., п/ц лоту - 944,38 грн. з ПДВ; Лот № 37 - Ложка разливная, кількість у лоті - 50шт., п/ц лоту - 502,75 грн. з ПДВ; Лот № 38 - Ложка столовая алюминиевая, кількість у лоті - 1670шт., п/ц лоту - 834,95 грн. з ПДВ; Лот № 39 - Тарелка десертная, кількість у лоті - 3326шт., п/ц лоту - 3510,55 грн. з ПДВ; Лот № 40 - Кухня КП-2-48, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 2462,84 грн. з ПДВ; Лот № 41 - Цистерна Д-В ЦВ-3, кількість у лоті - 5шт., п/ц лоту - 4993,74 грн. з ПДВ; Лот № 42 - Термос ТН-36, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 319,98 грн. з ПДВ; Лот № 43 - Мешки лен 2 кат, кількість у лоті - 3277шт., п/ц лоту - 6997,31 грн. з ПДВ; Лот № 44 - Мешки лен 4 кат, кількість у лоті - 2401шт., п/ц лоту - 3501,23 грн. з ПДВ;

Сировина та матеріали: Лот № 45 - Авторезина, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту - 236,56 грн. з ПДВ; Лот № 46 - Бочка б\у, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту - 47,46 грн. з ПДВ; Лот № 47 - Бычи, кількість у лоті - 6шт., п/ц лоту - 150,49 грн. з ПДВ; Лот № 48 - Бокс кабельный, кількість у лоті - 3кг, п/ц лоту - 150,89 грн. з ПДВ; Лот № 49 Брезент бортовой, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 238,08 грн. з ПДВ; Лот № 50 - Вибратор, кількість у лоті - 14шт., п/ц лоту - 2333,18 грн. з ПДВ; Лот № 51 - Выключатель кнопочный, кількість у лоті 39шт., п/ц лоту - 45,58 грн. з ПДВ; Лот № 52 - Дибутилфталат, кількість у лоті - 411кг, п/ц лоту - 114,16 грн. з ПДВ; Лот № 53 - Жесть пищевая, кількість у лоті - 58кг, п/ц лоту - 32,86 грн. з ПДВ; Лот № 54 Задвижка ф-200, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 654,72 грн. з ПДВ; Лот № 55 - Замок противоугонный, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 20,99 грн. з ПДВ; Лот № 56 - Золотник пневматический, кількість у лоті - 930шт., п/ц лоту - 299,65 грн. з ПДВ; Лот № 57 - Завертка форточная, кількість у лоті - 90шт., п/ц лоту - 69,18 грн. з ПДВ; Лот № 58 - Звено к цепям, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту - 4,8 грн. з ПДВ; Лот № 59 - Замок навесной, кількість у лоті - 5шт., п/ц лоту - 49,4 грн. з ПДВ; Лот № 60 - Мешок полиэтиленовый, кількість у лоті - 681шт., п/ц лоту - 183,75 грн. з ПДВ; Лот № 61 - Иглы швейные, кількість у лоті - 1800шт., п/ц лоту - 168,74 грн. з ПДВ; Лот № 62 - Кран 3-х кодовый д-15, кількість у лоті - 18шт., п/ц лоту - 333,41 грн. з ПДВ; Лот № 63 - Кран водяной, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 4,92 грн. з ПДВ; Лот № 64 - Круг наждачный, кількість у лоті - 26шт., п/ц лоту - 412,67 грн. з ПДВ; Лот № 65 - Ковши норийные, кількість у лоті - 364шт., п/ц лоту - 1621,72 грн. з ПДВ; Лот № 66 - Кран 3-х ходовой д-20, кількість у лоті - 269шт., п/ц лоту - 4982,59 грн. з ПДВ; Лот № 67 - Кассета для пропусков, кількість у лоті 419шт., п/ц лоту - 174,57 грн. з ПДВ; Лот № 68 - Клапан ф-80, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 50 грн. з ПДВ; Лот № 69 - Конуса, кількість у лоті - 112шт., п/ц лоту - 2,92 грн. з ПДВ; Лот № 70 - Кран кислородный, кількість у лоті - 25шт., п/ц лоту - 833,28 грн. з ПДВ; Лот № 71 - Магнезит, кількість у лоті - 910кг, п/ц лоту - 1605,94 грн. з ПДВ; Лот № 72 - Кабель ТПХ-3Он2.04, кількість у лоті - 50м, п/ц лоту - 178,56 грн. з ПДВ; Лот № 73 - Кабель СБ- 10, кількість у лоті - 440м, п/ц лоту - 17766,67 грн. з ПДВ; Лот № 74 - Кабель ТПП 1х2х0, кількість у лоті - 100м, п/ц лоту - 357,12 грн. з ПДВ; Лот № 75 - Краска водоэмульсионная, кількість у лоті - 758кг, п/ц лоту - 17,83 грн. з ПДВ; Лот № 76 - Картон прокладочный, кількість у лоті - 175шт., п/ц лоту - 1041,6 грн. з ПДВ; Лот № 77 - Лампа ЛБ-80, кількість у лоті - 8шт., п/ц лоту - 18,13 грн. з ПДВ; Лот № 78 - Лампа КМ, кількість у лоті - 6106шт., п/ц лоту - 559,68 грн. з ПДВ; Лот № 79 - Лагометр Л-64, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 37,31 грн. з ПДВ; Лот № 80 - ЛПБ - 06, кількість у лоті - 7шт., п/ц лоту 50,55 грн. з ПДВ; Лот № 81 - Мембрана, кількість у лоті - 115шт., п/ц лоту - 6,23 грн. з ПДВ; Лот № 82 - Муфта 3-х ходовая, кількість у лоті - 7шт., п/ц лоту - 24,33 грн. з ПДВ; Лот № 83 - Манжеты, кількість у лоті - 304шт., п/ц лоту - 39,81 грн. з ПДВ; Лот № 84 - Метла, кількість у лоті - 53шт., п/ц лоту - 37,85 грн. з ПДВ; Лот № 85 - Нитки капроновые, кількість у лоті - 9кат., п/ц лоту - 142,81 грн. з ПДВ; Лот № 86 - Наволочки, кількість у лоті - 9шт., п/ц лоту - 17,86 грн. з ПДВ; Лот № 87 - Оконные блоки М-2, кількість у лоті - 233,031кв. м, п/ц лоту - 3775,51 грн. з ПДВ; Лот № 88 - Подшипник 226, кількість у лоті - 8шт., п/ц лоту - 166,6 грн. з ПДВ; Лот № 89 - 297, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 16,07 грн. з ПДВ; Лот № 90 - 320, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 26,05 грн. з ПДВ; Лот № 91 - 1320, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту - 33,81 грн. з ПДВ; Лот № 92 - 6034, кількість у лоті - 8шт., п/ц лоту - 178,56 грн. з ПДВ; Лот № 93 - 7224, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту 66,96 грн. з ПДВ; Лот № 94 - 7309, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 49,55 грн. з ПДВ; Лот № 95 - 7320, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 49,55 грн. з ПДВ; Лот № 96 - 7528, кількість у лоті 2шт., п/ц лоту - 48,75 грн. з ПДВ; Лот № 97 - 7530, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 44,64 грн. з ПДВ; Лот № 98 - 7618, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 44,64 грн. з ПДВ; Лот № 99 - 11316, кількість у лоті - 30шт., п/ц лоту - 781,42 грн. з ПДВ; Лот № 100 - 22316, кількість у лоті - 5шт., п/ц лоту - 111,6 грн. з ПДВ; Лот № 101 - 53524, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 49,1 грн. з ПДВ; Лот № 102 - 75211, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту - 73,66 грн. з ПДВ; Лот № 103 - 353618, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 223,2 грн. з ПДВ; Лот № 104 - 180612, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 267,84 грн. з ПДВ; Лот № 105 - 3612, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту - 80,35 грн. з ПДВ; Лот № 106 - 1208, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 44,64 грн. з ПДВ; Лот № 107 - 317, кількість у лоті - 34шт., п/ц лоту - 682,99 грн. з ПДВ; Лот № 108 - Пожарный извещатель, кількість у лоті - 102шт., п/ц лоту - 28,33 грн. з ПДВ; Лот № 109 - Переход к факсу, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 9,37 грн. з ПДВ; Лот № 110 - Пружина, кількість у лоті - 42шт., п/ц лоту - 779,58 грн. з ПДВ; Лот № 111 - Паркет м-2, кількість у лоті - 795,2кв. м, п/ц лоту 14738,66 грн. з ПДВ; Лот № 112 - Прокат бронза, кількість у лоті - 44,5Кг, п/ц лоту - 397,3 грн. з ПДВ; Лот № 113 - Петля форточная, кількість у лоті - 401шт., п/ц лоту - 250,61 грн. з ПДВ; Лот № 114 - Релейные панели, кількість у лоті - 4шт., п/ц лоту - 33,33 грн. з ПДВ; Лот № 115 - Розетка электрическая, кількість у лоті - 30шт., п/ц лоту - 52,75 грн. з ПДВ; Лот № 116 - Расходомер дизтоплива, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 18,61 грн. з ПДВ; Лот № 117 - Реле шаговое, кількість у лоті - 19шт., п/ц лоту - 47,5 грн. з ПДВ; Лот № 118 - Реле НВЩ-2, кількість у лоті - 26шт., п/ц лоту - 209,29 грн. з ПДВ; Лот № 119 - Реле РМУГ, кількість у лоті - 16шт., п/ц лоту - 133,32 грн. з ПДВ; Лот № 120 - Реле РПУ-2, кількість у лоті - 10шт., п/ц лоту - 83,33 грн. з ПДВ; Лот № 121 - Паркетная доска, кількість у лоті - 32,9кв. м, п/ц лоту - 718,76 грн. з ПДВ; Лот № 122 - Реле ППР-3-500, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту - 25 грн. з ПДВ; Лот № 123 - Реле НШМ, кількість у лоті - 20шт., п/ц лоту 166,66 грн. з ПДВ; Лот № 124 - Ремень В-800, кількість у лоті 9шт., п/ц лоту - 142,85 грн. з ПДВ; Лот № 125 - С-1260, кількість у лоті - 10шт., п/ц лоту - 47,62 грн. з ПДВ; Лот № 126 - С- 1400, кількість у лоті - 16шт., п/ц лоту - 120,63 грн. з ПДВ; Лот № 127 - С-1450, кількість у лоті - 6шт., п/ц лоту - 80,09 грн. з ПДВ; Лот № 128 - С- 1900, кількість у лоті - 23шт., п/ц лоту - 109,52 грн. з ПДВ; Лот № 129 - Ремень А-2000, кількість у лоті - 12шт., п/ц лоту - 278,08 грн. з ПДВ; Лот № 130 - В-2120, кількість у лоті 143шт., п/ц лоту - 680,91 грн. з ПДВ; Лот № 131 - С-2240, кількість у лоті - 78шт., п/ц лоту - 123,8 грн. з ПДВ; Лот № 132 - В-2500, кількість у лоті - 6шт., п/ц лоту - 28,57 грн. з ПДВ; Лот № 133 - В-6300, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту - 47,62 грн. з ПДВ; Лот № 134 - С-6300, кількість у лоті - 6шт., п/ц лоту - 95,23 грн. з ПДВ; Лот № 135 - В-6700, кількість у лоті - 10шт., п/ц лоту - 139,2 грн. з ПДВ; Лот № 136 - Д-6800, кількість у лоті - 4шт., п/ц лоту - 63,49 грн. з ПДВ; Лот № 137 - В-8000, кількість у лоті - 5шт., п/ц лоту - 79,36 грн. з ПДВ; Лот № 138 - Резинка для бигудей, кількість у лоті - 94шт., п/ц лоту - 7,83 грн. з ПДВ; Лот № 139 - Ремень В1800, кількість у лоті - 117шт., п/ц лоту - 1857,02 грн. з ПДВ; Лот № 140 - Стартеры к лампам, кількість у лоті - 280шт., п/ц лоту 284,65 грн. з ПДВ; Лот № 141 - Сита капроновые, кількість у лоті - 455м, п/ц лоту - 6562,95 грн. з ПДВ; Лот № 142 - Сито пробивное, кількість у лоті - 69шт., п/ц лоту - 301,86 грн. з ПДВ; Лот № 143 - Ремень С-2500, кількість у лоті - 54шт., п/ц лоту - 257,13 грн. з ПДВ; Лот № 144 - Сита металлотканые, кількість у лоті - 85,7м, п/ц лоту - 874,8 грн. з ПДВ; Лот № 145 - Стекло жидкое, кількість у лоті - 44,3кг, п/ц лоту - 2,48 грн. з ПДВ; Лот № 146 - Стропы к поддонам, кількість у лоті - 49шт., п/ц лоту - 40,83 грн. з ПДВ; Лот № 147 - Стеклоблоки, кількість у лоті - 265шт., п/ц лоту - 565,3 грн. з ПДВ; Лот № 148 - Светильники уличные, кількість у лоті 3шт., п/ц лоту - 110,49 грн. з ПДВ; Лот № 149 - Смола эпоксидная, кількість у лоті - 102кг, п/ц лоту - 7,97 грн. з ПДВ; Лот № 150 - Стекло на светильники, кількість у лоті - 16шт., п/ц лоту - 50,66 грн. з ПДВ; Лот № 151 - Трубы самотечные, кількість у лоті - 16шт., п/ц лоту - 61,14 грн. з ПДВ; Лот № 152 - Тросе стальной А-22 73, кількість у лоті - 73м, п/ц лоту - 432,32 грн. з ПДВ; Лот № 153 - Фасонина, кількість у лоті - 548шт., п/ц лоту - 4086,91 грн. з ПДВ; Лот № 154 - Хомут, кількість у лоті - 201шт., п/ц лоту - 267,98 грн. з ПДВ; Лот № 155 - Цепи разные, кількість у лоті - 64,2м, п/ц лоту - 20,06 грн. з ПДВ; Лот № 156 - Шарики, кількість у лоті 60шт., п/ц лоту - 44,66 грн. з ПДВ; Лот № 157 - Шифер волновой, кількість у лоті - 10шт., п/ц лоту - 74,4 грн. з ПДВ; Лот № 158 - Шлифзерно, кількість у лоті - 1600кг, п/ц лоту - 1479,91 грн. з ПДВ; Лот № 159 - Шнеки, кількість у лоті - 187шт., п/ц лоту - 11453,02 грн. з ПДВ; Лот № 160 - Шланг высокого давления, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 99,99 грн. з ПДВ; Лот № 161 - Штепсельный разъем, кількість у лоті - 73шт., п/ц лоту - 92,46 грн. з ПДВ; Лот № 162 - ШЭП-801, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 124,99 грн. з ПДВ; Лот № 163 - Щиток сопротивления, кількість у лоті - 10шт., п/ц лоту - 84,91 грн. з ПДВ; Лот № 164 - Ящик пластмассовый, кількість у лоті - 7шт., п/ц лоту - 47,31 грн. з ПДВ; Лот № 165 - Труба Д-325, кількість у лоті - 268кг, п/ц лоту - 126,02 грн. з ПДВ; Лот № 166 - Муфта соединительная д-32, кількість у лоті - 33шт., п/ц лоту - 80,29 грн. з ПДВ; Лот № 167 - Ремни А -2800, кількість у лоті - 116шт., п/ц лоту - 414,26 грн. з ПДВ; Лот № 168 - В-2800, кількість у лоті - 120шт., п/ц лоту - 571,39 грн. з ПДВ; Лот № 169 - С-3000, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 65,84 грн. з ПДВ; Лот № 170 - В-3000, кількість у лоті - 78шт., п/ц лоту - 371,4 грн. з ПДВ; Лот № 171 - Д-3000, кількість у лоті - 10шт., п/ц лоту - 44,44 грн. з ПДВ; Лот № 172 - В-3150, кількість у лоті - 106шт., п/ц лоту - 1682,43 грн. з ПДВ; Лот № 173 - С-3150, кількість у лоті - 17шт., п/ц лоту 269,82 грн. з ПДВ; Лот № 174 - Ремни А -3350, кількість у лоті - 20шт., п/ц лоту - 317,44 грн. з ПДВ; Лот № 175 - В-3350, кількість у лоті - 33шт., п/ц лоту - 157,13 грн. з ПДВ; Лот № 176 - Г-3350, кількість у лоті - 5шт., п/ц лоту - 23,81 грн. з ПДВ; Лот № 177 - Д-3550, кількість у лоті - 20шт., п/ц лоту - 95,23 грн. з ПДВ; Лот № 178 - А-3550, кількість у лоті - 20шт., п/ц лоту - 95,23 грн. з ПДВ; Лот № 179 - В-3550, кількість у лоті - 102шт., п/ц лоту 485,68 грн. з ПДВ; Лот № 180 - А-3750, кількість у лоті - 50шт., п/ц лоту - 476,16 грн. з ПДВ; Лот № 181 - В-3750, кількість у лоті - 25шт., п/ц лоту - 261,89 грн. з ПДВ; Лот № 182 - Д-4500, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 9,52 грн. з ПДВ; Лот № 183 - В-5000, кількість у лоті - 9шт., п/ц лоту - 57,14 грн. з ПДВ; Лот № 184 - В-5300, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 9,52 грн. з ПДВ; Лот № 185 С-5300, кількість у лоті - 34шт., п/ц лоту - 539,65 грн. з ПДВ; Лот № 186 - С-5600, кількість у лоті - 73шт., п/ц лоту - 695,19 грн. з ПДВ; Лот № 187 - Муфта 4-х ходов д-32, кількість у лоті - 14шт., п/ц лоту - 34,06 грн. з ПДВ; Лот № 188 - Плитка мраморная, кількість у лоті - 12,7кв. м, п/ц лоту - 330,71 грн. з ПДВ; Лот № 189 - Пленка полиэтиленовая, кількість у лоті - 6251,52кг, п/ц лоту - 17362,05 грн. з ПДВ;

Не встановлене обладнання: Лот № 190 - Аспиратор БДЗ, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 814 грн. з ПДВ; Лот № 191 - Редуктор РМ-650, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 184,3 грн. з ПДВ; Лот № 192 - Вентилятор ВЦ-50 без двигателя, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 405,1 грн. з ПДВ; Лот № 193 - Камера КСО, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту - 999,3 грн. з ПДВ; Лот № 194 - Воздуходувка кольцевая, кількість у лоті - 4шт., п/ц лоту - 3241,7 грн. з ПДВ; Лот № 195 - Вентилятор ВЦ-5-45, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 947,4 грн. з ПДВ; Лот № 196 - Двигатель «Нисса», кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 960,5 грн. з ПДВ; Лот № 197 - Двигатель Дизель СМД, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 3712,6 грн. з ПДВ; Лот № 198 - Машина холодильная 5МВВ-6-1-2, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 24211,2 грн. з ПДВ; Лот № 199 - Ограничитель РС, кількість у лоті - 80шт., п/ц лоту - 16215,8 грн. з ПДВ; Лот № 200 - Насос К-45-30, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 1116,9 грн. з ПДВ; Лот № 201 - Насос К-90-20, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту - 1945,7 грн. з ПДВ; Лот № 202 - Насос К-90-35, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 813,5 грн. з ПДВ; Лот № 203 - Прибор -мост КСМ, кількість у лоті - 8шт., п/ц лоту - 4642,9 грн. з ПДВ; Лот № 204 - Прибор для натяжки сит, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 375,2 грн. з ПДВ; Лот № 205 - Просеивающая машина АДСМ, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 448,1 грн. з ПДВ; Лот № 206 - Пневмосепаратор, кількість у лоті - 5шт., п/ц лоту - 7392 грн. з ПДВ; Лот № 207 - Рассев БРУ, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 565,5 грн. з ПДВ; Лот № 208 - Сушилка паровая, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 18264,7 грн. з ПДВ; Лот № 209 - Транспортер, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 723,6 грн. з ПДВ; Лот № 210 - Электродвигатель В 71 А4У-20,55, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 171,5 грн. з ПДВ; Лот № 211 - 4 АМ 1.5 \1000, кількість у лоті - 2шт., п/ц лоту - 385,9 грн. з ПДВ; Лот № 212 - АИМ 5,5 \1000, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 262,4 грн. з ПДВ; Лот № 213 - АИМ 3 \ 1000, кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 85,8 грн. з ПДВ; Лот № 214 - 2ДМШК4\1,5, кількість у лоті - 3шт., п/ц лоту - 433,5 грн. з ПДВ; Лот № 215 - Телефонный аппарат «Элетап», кількість у лоті - 1шт., п/ц лоту - 45,7 грн. з ПДВ; Лот № 216 - Щит ШСМ - 75, кількість у лоті - 8шт., п/ц лоту - 45 грн. з ПДВ.

З технічними чи іншими характеристиками активів боржника можна ознайомитися на сайті: **www. bankrut. dp. ua.**

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір - 17,00 грн. перераховується на рахунки Організатора торгів: п/р 26009033765000 (для гарантійного внеску), п/р 26008033765001 (для реєстраційного збору) в АКІБ «УкрСиббанк» МФО 351005, код ЄДРПОУ 26252710 до **29.03.2007р.** включно. Заявки на участь в аукціоні приймаються до **29.03.2007р**. включно за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, буд. 41, оф. 504 з 10.00 до 17.00 (крім суботи та неділі). З питань ознайомлення з технічним станом об'єктів продажу, оформлення участі в аукціоні звертатися за тел.: 8 (056) 744-19-31.

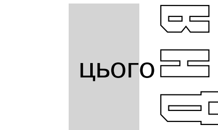
Публічні торги (аукціон) відбудуться 02.04.2007р., о 12.00 у приміщенні Організатора торгів за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, буд. 41, оф. 504.

Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

СЕРЕДА, 28 ЛЮТОГО 2007 ■ № 37 (4037)

1 березня в Україні, крім східних та південних областей, невеликі опади, переважно у вигляді дощу. На дорогах, крім східної частини, ожеледиця. Вітер південно-східний із переходом на західний, 7—12 м/с, на заході місцями пориви, 15—20 м/с. Температура вночі від 2 градусів морозу до 3 тепла, вдень 1—6 тепла, у південній частині 4—9 градусів тепла.

28 ЛЮТОГО

■ 1759. Папа Римський дав дозвіл на переклад Святого Письма національними мовами. ■ 1772. В ув'язненні помер митрополит Арсеній Мацієвич, який виступив проти конфіскації Катериною II церковних маєтностей. ■ 1915. У Швейцарії Л. Юркевич заснував журнал «Боротьба» — як орган закордонної організації УСДРП. Часопис виступав за поразку царської Росії в першій світовій війні. ■ 1932. Народився український естрадний співак Юрій Богатиков. ■ 2006. У Києві, біля Святошинської райдержадміністрації, поставлено пам'ятник преподобному Миколі Святоші (князю чернігівському Святославу Давидовичу). ■ 2006. Не стало професора Олександра Шалімова.

Тиждень експедиція добиратиметься до полярної станції

(Початок на 1-й стор.).

Щонайменше протягом тижня повітрям і водою члени експедиції добиратимуться до нашої полярної станції «Академік Вернадський». Вони змінять там своїх колег і заступлять на нелегку річну науково-дослідницьку вахту.

Утім, у цієї експедиції, наголосив під час проводів директор Національного антарктичного наукового центру Валерій Литвинов, особлива місія — вони разом із зарубіжними партнерами, провідними інститутами НАНУ братимуть участь у реалізації 16 наукових проектів, передбачених програмою III Міжнародного полярного року.

Звучали на проводах теплі напутні слова полярникам, їм вручали подарунки. Народний депутат України Володимир Поляченко подарував два комп'ютери, мистецька агенція «Наш формат» — компакт-диски української музики, редакція журналу «Жінка» — вишитий відомим майстром народної творчості Михайлом Покиданцем портрет Тараса Шевченка, а ВАТ «Київхліб» — виготовлені за спеціальною технологією буханці хліба, які можна довго зберігати, хлібозавод № 6 — коровай, учні 31-ї школи — обереги.

Учасники зібрання побажали членам експедиції успішної роботи, міцного здоров'я, витримки за 40—50-градусних морозів, які настануть після короткого антарктичного літа, і щасливого, благополучного повернення додому.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учасники зібрання оглядають експонати виставок.

■ СПОРТ

Вісті звідусіль

Легка атлетика. Лісабон (Португалія). Українець Сергій Лебідь став переможцем забігу на 10 кілометрів. Дистанцію він здолав за 29, 15. У жінок забіг на 6 кілометрів виграла Доркус Інзікуру з Уганди (19, 27).

Футбол. За неофіційною інформацією, але тією, що заслуговує на довіру, як стверджує «Терреконь», питання про перехід капітана «Шахтаря» Анатолія Тимощука **(на знімку праворуч)** до пітерського «Зеніта» вирішено позитивно для футболіста та російського клубу. Якщо керівництво «Зеніта» не відмовиться від своєї пропозиції, то гравець збірної України перейде до Санкт-Петербурга вже найближчим часом.

Сума трансферу — 20 мільйонів доларів. П'ять відсотків від цієї суми має одержати Тимощук. У «Зеніті» зарплата українця становитиме 200 тисяч «зелених» на місяць. Тепер залишилося дочекатися перерахування грошей ФК «Зеніт» на рахунок донечан і підписання документів зацікавленими сторонами.

Цю інформацію прес-служба ФК «Шахтар» на той час, коли готувалася публікація, не підтвердила.

***

А от з нападником «Байєра» (Німеччина) і збірної України Андрієм Воронiним усе вже з'ясувалося остаточно. Він офіційно оформив контракт із «Ліверпулем». Договір підписано на чотири роки, повідомляє офіційний сайт клубу.

Плавання. Олег Лісогор, Сергій Бреус і Ганна Хлистунова взяли участь у відкритому Кубку Франції. Турнір став одним з етапів підготовки наших спортовців до чемпіонату світу з водних видів спорту, який відбудеться в березні в Мельбурні (Австралія).

Українці показали такі результати: Ганна Хлистунова — перше місце в запливах брасом на 50 м (32,07), 100 м (1.09,24, рекорд змагань), друге місце на 200 м (2.32,07), Олег Лісогор — перше місце на 50 м (28,00, рекорд змагань), третє місце на 100 м (1.03,07), 200 м (2.19,80), у батерфляї Сергій Бреус був перший на 50 м (24,94 сек).

А вчора наші найсильніші плавці у столичному розважальному комплексі «Арена» вже зустрічалися з представниками ЗМІ і поділилися своїми подальшими планами. На тій пресконференції побував кореспондент «Голосу України» і взяв кілька ексклюзивних інтерв'ю. Їх ми плануємо опублікувати в наступних числах нашої газети.

Сьогодні збірна України з плавання в повному складі вирушає до Японії на завершальний етап підготовки до чемпіонату світу.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Фото з архіву «Голосу України».

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Вам накапало, розпишіться!

У січні, за даними Держкомстату, середня заробітна плата громадян зменшилася на 12,9 відсотка проти грудня, до 1112 гривень.

Перша звістка державних органів статистики про те, як зростає наш добробут, наводить на невеселі висновки. Згадайте, торік у січні реальна заробітна плата зросла на 22,8 відсотка — за набагато вищої інфляції і помірнішої динаміки економічного зростання. Нині ж розділити радість урядовців від промислового зростання на 15,8 відсотка і ВВП — на 9 відсотків населення відмовляється через низькі заробітні плати і пенсії. Ця обставина спричиняє появу дошкульних підозр. Скажімо, чи не свідчить зростання продуктивності праці, яке експерти розглядали як вагомий чинник економічного зростання у січні, про банальне посилення експлуатації найманих працівників роботодавцями? І взагалі, чи не видавала статистика бажане за дійсне у своїх підрахунках?

Схоже, такі підозри виникають і у секретаріаті Президента країни. Керівник Головної служби соціально-економічного розвитку Олександр Шлапак напередодні, наприклад, висловив переконання у тому, що уряд може підвищити заробітні плати і пенсії за рахунок 6 мільярдів гривень неврахованого на цей рік ВВП, який розподіляється через держбюджет. Його арифметика зрозуміла кожному. Якщо номінальний ВВП за 2006 рік становив 498,4 мільярда гривень, то, судячи з динаміки його зростання і 30-відсоткового перерозподілу через держбюджет, на 6 мільярдів гривень можна розраховувати вже сьогодні. Можна, проте, найімовірніше — в уряді це розцінять як непрофесійний підхід. Оскільки вже звідти пролунало, що зростання мінімальних заробітних плат потягне за собою інфляційні наслідки. Хіба? Тоді чому цього не сталося, коли реальна заробітна плата зросла удвічі швидше?! І, власне, навіщо людям такий ВВП, який працює не на бюджет, а всупереч йому? У регіональному розрізі і в загальнодержавному?

І нарешті. У січні населення відбуло свого роду комунально-тарифний тест на платоспроможність. Рівень розрахунків за природний газ усіма споживачами становив 51 відсоток, бюджетними організаціями — 40,8, житлово-комунальними і підприємствами теплової комунальної енергетики — 44 відсотка. Не списувати ж усе на протести проти політики професіоналів!

Наталія ШЕЛЮГ.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 661

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок —	503-68-72;
телефакс —	234-72-54;
відділ реклами —	449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс —	449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

